

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.7.2011
KOM(2011) 425 wersja ostateczna
2011/0195 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa

{SEK(2011) 891 wersja ostateczna}
{SEK(2011) 892 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Kontekst ogólny

W 2009 r. Komisja przeanalizowała funkcjonowanie wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) w oparciu o zieloną księgę w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa¹. Komisja doszła do wniosku, że mimo postępów poczynionych od czasu reformy z 2002 r. cel, jakim było zrównoważone zarządzanie rybołówstwem we wszystkich wymiarach (środowiskowym, gospodarczym i społecznym), nie został osiągnięty, a w zielonej księdze wskazano szereg strukturalnych niedociągnięć obecnej WPRyb. Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej poparły ten wniosek.

Liczne wypowiedzi w trakcie debaty publicznej, prowadzonej od kwietnia 2009 r. do listopada 2010 r., oraz szczegółowe analizy i oceny również potwierdziły ogólną ocenę zawartą w zielonej księdze i pozwoliły określić słabe strony systemu, które powinny być przedmiotem reformy.

• Podstawa i cele wniosku

Wspólna polityka rybołówstwa wymaga zasadniczej reformy poprzez uchylenie obecnego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa i zastąpienie go w dniu 1 stycznia 2013 r. nową WPRyb przyjętą przez Parlament Europejski i Radę na podstawie niniejszego wniosku.

Główne problemy WPRyb to:

- nieukierunkowanie celów na zrównoważony rozwój środowiskowy, gospodarczy i społeczny;
- niedopuszczalnie wysokie poziomy odrzutów;
- nadmierna zdolność połowowa floty, przełowienie, całkowity dopuszczalny połów (TAC), który jest określony na zbyt wysokim poziomie, oraz niski poziom przestrzegania przepisów doprowadziły do nadmiernej eksploatacji ogromnej większości unijnych stad;
- niska rentowność i niska odporność na zmiany gospodarcze w przypadku znacznej liczby flot;
- niedostateczne włączenie problematyki ochrony środowiska do polityki;
- brak wiarygodnych danych do oceny wszystkich stad i flot;
- znaczne publiczne wsparcie finansowe na rzecz rybołówstwa, które nie przyczynia się do osiągania celów WPRyb;

¹ COM(2009) 163 wersja ostateczna z dnia 22 kwietnia 2009 r.

- niska atrakcyjność działalności połowowej i pogarszająca się sytuacja niektórych społeczności stref przybrzeżnych zależnych od połowów;
- odgórne zarządzanie w skali mikro na poziomie Unii, brak elastyczności i niedostosowywanie się do warunków lokalnych i regionalnych;
- niedostateczny rozwój akwakultury w Unii;
- prawodawstwo i zarządzanie są kosztowne i niezwykle złożone, co sprzyja nieprzestrzeganiu przepisów;
- polityka handlowa w obliczu wyzwania, jakim jest globalizacja i większa współzależność.

Niniejszy wniosek dotyczący nowego rozporządzenia podstawowego jest uzasadniony, ponieważ istnieje konieczność:

- sprecyzowania celów WPRyb;
- zwiększenia spójności pomiędzy inicjatywami politycznymi objętymi WPRyb;
- lepszej ochrony żywych zasobów morza, w szczególności w wieloletnich planach dotyczących zarządzania rybołówstwem i niedopuszczania do odrzutów;
- wspierania polityki dotyczącej ekosystemów i środowiska w ramach WPRyb;
- zapewnienia regionalizacji środków według podejścia opartego na basenach morskich w ramach filaru ochrony zasobów;
- ulepszenia gromadzenia danych i doradztwa naukowego w celu zapewnienia bazy wiedzy na temat polityki ochrony zasobów;
- pełnego włączenia polityki zewnętrznej do WPRyb;
- promowania rozwoju akwakultury;
- reformy wspólnej polityki rynku WPRyb;
- zapewnienia do 2014 r. ram prawnych dla nowego instrumentu finansowego wspierającego cele WPRyb i strategii „Europa 2020”;
- dalszego zwiększania i optymalizacji zaangażowania zainteresowanych stron;
- włączenia niedawno przyjętego nowego systemu kontroli do WPRyb.

Celem ogólnym wniosku jest zagwarantowanie działalności połowowej i działalności w zakresie akwakultury, które zapewnią długoterminowe zrównoważone warunki środowiskowe i przyczynią się do bezpieczeństwa dostaw żywności. Polityka powinna być ukierunkowana na eksploatację żywych zasobów morza, która odbudowuje i zachowuje zasoby rybne na poziomach umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, najpóźniej w 2015 r. WPRyb powinna stosować podejście ostrożnościowe i podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem.

Wraz z niniejszym wnioskiem Komisja przyjmie ogólny komunikat w sprawie przyszłej wspólnej polityki rybołówstwa, wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, komunikat w sprawie zewnętrznego wymiaru WPRyb oraz sprawozdanie dotyczące określonych części rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa stanowi obecne ogólne ramy regulacyjne WPRyb. Niniejszy wniosek powinien zastąpić to rozporządzenie.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich².

Rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury³.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Bełt i Sund poprzez zastosowanie środków technicznych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1434/98 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 88/98⁴.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego⁵.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94⁶.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa⁷.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr

² Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1.

³ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22.

⁴ Dz.U. L 349 z 31.12.2005, s. 1.

⁵ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, s. 1.

⁶ Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11.

⁷ Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1.

2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999⁸.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006⁹.

Decyzja Rady (WE) nr 2004/585 z dnia 19 lipca 2004 r. ustanawiająca Regionalne Komitety Doradcze w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa¹⁰.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Wniosek i jego cele są spójne z pozostałymi obszarami polityki unijnej, w szczególności polityką ochrony środowiska, społeczną, regionalną, polityką rozwoju, polityką rolną, polityką rynkową i handlową, finansową, polityką w zakresie badań i innowacji, polityką zdrowotną i ochrony konsumentów oraz ich celami.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENY SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Konsultacje dotyczące reformy, prowadzone w 2009 i 2010 r. w postaci odpowiedzi dostarczanych przez Internet i licznych rozmów z zainteresowanymi stronami, ujawniły ogólne poparcie dla reformy. Swoje opinie na temat zielonej księgi przekazały również Parlament Europejski, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów. Rada Unii Europejskiej kilkakrotnie omawiała temat reformy. Konsultacja społeczna znalazła podsumowanie w „Podsumowaniu konsultacji w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa”¹¹.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposobu ich uwzględnienia

Główne zagadnienia poruszone w odpowiedziach to uproszczenie, dostosowanie procesu decyzyjnego do traktatu lizbońskiego, wzmocnienie długoterminowego podejścia do ochrony zasobów i zarządzania nimi, w tym rozwiązanie kwestii odrzutów, regionalizacja, większe zaangażowanie zainteresowanych stron i zwiększenie odpowiedzialności sektora. Względna stabilność jest ogólnie postrzegana jako główny filar WPRyb, szczególnie przez państwa członkowskie. Łódzowie i przybrzeżne rybołówstwo uznaje się za istotne, ale koncepcja zróżnicowanego systemu wychodzącego poza obecne przepisy prawne otrzymała ograniczone

⁸ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁹ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

¹⁰ Dz.U. L 256 z 3.8.2004, s. 17.

¹¹ SEC(2010)428 wersja ostateczna z dnia 16 kwietnia 2010 r.

poparcie. Wiele osób jako użyteczne czynniki zrównoważonego rozwoju postrzegało bardziej rynkowe podejścia do zarządzania flotą i polityki rynkowej. W zakresie polityki zewnętrznej i działań międzynarodowych uznano konieczność pełnego ich dostosowania do zasad i celów WPRyb. Wyrażono duże poparcie dla ściślejszego ukierunkowania środków publicznych na cele polityczne. W wielu wypowiedziach za istotną uznano akwakulturę.

Przy opracowaniu wniosku Komisja należycie uwzględniła opinie przedstawione w ramach konsultacji, w szczególności te, w których domagano się zapewnienia warunków środowiskowych dla zrównoważonego rozwoju i ugruntowania celu maksymalnego podtrzymywalnego połowu, wzmocnionej długoterminowej perspektywy, regionalizacji i większego zaangażowania zainteresowanych stron oraz dla wprowadzenia bardziej rynkowych instrumentów, biorąc jednocześnie pod uwagę specyficzne cechy flot łódziowego rybołówstwa przybrzeżnego. Znacznie akwakultury również znalazło odzwierciedlenie we wniosku.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Oprócz serii analiz i projektów badawczych przy opracowaniu wniosków wykorzystano zewnętrzną wiedzę specjalistyczną oraz istniejącą wiedzę na temat polityki, w tym (coroczne) opinie ICES i STECF. Publicznie dostępne specjalistyczne opinie i analizy są publikowane na stronach internetowych DG MARE.

- **Ocena skutków**

Do celów oceny skutków określono różne warianty pakietu reform WPRyb. Wszystkie warianty obejmowały zrównoważenie środowiskowe jako warunek konieczny ogólnego zrównoważonego rozwoju. Jeśli chodzi o metodykę, ocena skutków była oparta na wskaźnikach efektywności, które pozwoliły ocenić skutki wspomnianych wariantów. Skutki wszystkich wariantów zostały przeanalizowane i porównane z analizą tzw. wariantu utrzymania stanu obecnego. To pozwoliło określić dwa preferowane warianty, jak wskazano w sprawozdaniu z oceny skutków. Oba warianty są podobne pod względem koncentrowania się na zrównoważeniu środowiskowym przy jednoczesnym zapewnieniu dostatecznej elastyczności, by dać czas sektorowi rybołówstwa na dostosowanie się do ambitnych celów środowiskowych.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Podstawa prawna

Art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zasada pomocniczości

Przewidziane we wniosku przepisy odnoszące się do ochrony żywych zasobów morza wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania do tych przepisów.

Przewidziane we wniosku przepisy dotyczące akwakultury oraz konieczności opracowania strategicznych wytycznych unijnych w sprawie wspólnych priorytetów i celów zmierzających do rozwoju działalności w zakresie akwakultury wchodzi w zakres kompetencji dzielonych między Unię i państwa członkowskie. Niewiążące strategiczne wytyczne unijne będą

stanowiły podstawę wieloletnich krajowych planów strategicznych przy uwzględnieniu faktu, że strategiczne wybory dokonywane na szczeblu krajowym mogą mieć wpływ na rozwój działalności w zakresie akwakultury w sąsiadujących państwach członkowskich. Przewidziane we wniosku przepisy dotyczące wspólnej organizacji rynków wchodzą w zakres kompetencji dzielonych między Unię i państwa członkowskie. Celem wspólnej organizacji rynków jest zwiększenie konkurencyjności sektorów rybołówstwa i akwakultury Unii, poprawa przejrzystości rynków oraz przyczynienie się do zapewnienia jednakowych warunków dla wszystkich produktów wprowadzanych do obrotu w Unii. Aby osiągnąć te cele, przewidziane środki obejmujące organizację sektora, w tym środki na rzecz stabilizacji rynków, i normy handlowe oraz wymogi w zakresie informowania konsumentów muszą być spójne w całej Unii. Zasada pomocniczości jest zatem przestrzegana we wniosku.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następującego względu:

Wspólna polityka rybołówstwa jest wspólną polityką i powinna w związku z tym być wdrażana za pośrednictwem rozporządzenia przyjętego przez Parlament Europejski i Radę.

Dla osiągnięcia podstawowego celu, jakim jest zapewnienie sektorów rybołówstwa i akwakultury, które będą gwarantować długoterminowe zrównoważone warunki gospodarcze, środowiskowe i społeczne oraz przyczyniać się do bezpieczeństwa dostaw żywności, konieczne i właściwe jest ustanowienie zasad ochrony i eksploatacji żywych zasobów morza. Niniejsze rozporządzenie nie wychodzi poza to, co niezbędne dla osiągnięcia tego celu.

Dzięki proponowanemu zregionalizowanemu podejściu państwa członkowskie będą miały możliwość przyjmowania środków ochronnych i technicznych niezbędnych do osiągnięcia celów i planów, określonych w rozporządzeniach przyjętych przez prawodawcę UE, w oparciu o dostępny zestaw narzędzi w ramach polityki ochrony zasobów WPRyb. Doprowadzi to do regionalnej elastyczności w stosowaniu przepisów UE.

Państwa członkowskie mają ponadto możliwość rozdzielania uprawnień do połowów przydzielonych przez Radę między regiony lub podmioty gospodarcze wedle własnego uznania, mają więc one szerokie pole działania w zakresie decyzji dotyczących wybranego społecznego/gospodarczego modelu wykorzystania przydzielonych im uprawnień do połowów.

4. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Szczegółowe omówienie wniosku

Komisja wprowadza we wniosku istotne zmiany w WPRyb. W niniejszej części zawarto szczegółowe omówienie wniosku.

Przepisy ogólne

Ogólnym celem WPRyb jest dopilnowanie, by działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury zapewniała długoterminowe zrównoważone warunki środowiskowe, które są warunkiem wstępnym uzyskania zrównoważonego gospodarczo i społecznie przemysłu rybnego, zapewniającego dostępność żywności. Ocena skutków wykazała, że ambitny plan wobec zasobów wywiązania się z międzynarodowego unijnego zobowiązania do osiągnięcia

maksymalnego podtrzymywalnego połowu do 2015 r. może doprowadzić do znacznej ogólnej poprawy stad, która przyczyni się z kolei do istotnych postępów gospodarczych i społecznych. Te pozytywne wnioski z oceny skutków wyraźnie podkreślają założenie zrównowazenia środowiskowego jako wymogu dla długoterminowego zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego.

Zmniejszenie niechcianych połowów, wyeliminowanie odrzutów i zminimalizowanie negatywnego wpływu na ekosystemy morskie w połączeniu z podejściem ostrożnościowym i podejściem ekosystemowym będą przyczyniać się do dobrego stanu środowiska mórz zgodnie z dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej.

Dostęp do wód

Wniosek potwierdza zasadę równego dostępu do wód przy jednoczesnym równym traktowaniu statków z państw trzecich z dostępem do wód unijnych.

Komisja proponuje przedłużyć obecne ograniczenia prawa do połowów w obrębie 12 mil morskich do 2022 r. Ograniczenia te zmniejszyły natężenie połowów w większości obszarów biologicznie wrażliwych i przyczyniły się do stabilności gospodarczej łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego.

Komisja proponuje wprowadzić do niniejszego rozporządzenia szczegółowe ograniczenia do 100 mil morskich wokół Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich, które są obecnie określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1954/2003¹². Są one uzasadnione w celu ochrony biologicznie wrażliwego stanu wód otaczających te wyspy oraz w świetle art. 349 Traktatu, uwzględniając sytuację strukturalną, społeczną i gospodarczą oraz potrzebę zachowania lokalnej gospodarki tych wysp.

Ochrona żywych zasobów morza

Ochrona żywych zasobów morza to podstawowy filar służący osiągnięciu celów WPRyb.

Wieloletnie plany zarządzania zasobami na poziomach umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu są kluczowe dla ochrony tych zasobów. Konieczne jest przeniesienie takich planów w miarę możliwości do planów opartych na połowach – obejmujących więcej stad w mniejszej liczbie planów. Stada nieujęte w planach są zagospodarowywane poprzez wyznaczanie uprawnień do połowów przez Radę i inne środki.

Kolejny kluczowy element wniosku dotyczącego ochrony zasobów to zakończenie stosowania praktyki odrzutów i zmniejszenie niechcianych połowów. Wniosek wprowadza obowiązek wyładunku wszystkich połowów określonych stad, z dokładnym terminem realizacji i w połączeniu z pewnymi środkami wspomagającymi.

Wniosek obejmuje również główne zasady technicznych środków ochronnych mających zastosowanie do połowów.

¹² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1954/2003 w sprawie zarządzania nakładem połowowym, odnoszącego się do niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2847/93 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 685/95 i (WE) nr 2027/95.

W przypadku planów wieloletnich i technicznych środków ochronnych Komisja rozważa odejście od zarządzania w skali mikro przez współprawodawców. Przepisy Unii dotyczące tych planów i środków wymagają określenia zasadniczych kwestii, takich jak zakres stosowania, cele, wskaźniki efektywności i ramy czasowe. Komisja proponuje decentralizację, która może pozwolić państwom członkowskim przyjmować środki ochronne i techniczne niezbędne do zrealizowania celów i planów przy użyciu zestawu środków w ramach polityki ochrony zasobów. Pozwoli to osiągnąć regionalną elastyczność i uproszczenie polityki. Wniosek obejmuje przepisy mające na celu zagwarantowanie, że właściwe państwa członkowskie przyjmują środki, które są zgodne z przepisami unijnym i skuteczne. Mechanizm rezerwowy jest wprowadzony dla działania Komisji w przypadkach, w których państwa członkowskie nie mogą dojść do porozumienia lub gdy cele nie zostają osiągnięte.

W sytuacji, gdy ochrona żywych zasobów morza jest zagrożona, na wniosek danego państwa członkowskiego albo z inicjatywy Komisji zostają zachowane przepisy odnoszące się do środków nadzwyczajnych i wprowadza się nowy przepis w odniesieniu do środków związanych z rybołówstwem w kontekście zobowiązań wynikających z unijnego prawa ochrony środowiska. Istniejące zezwolenia dla państw członkowskich na podjęcie środków ochronnych w obrębie strefy 12 mil morskich i środków mających zastosowanie wyłącznie do statków rybackich pływających pod ich banderą są zachowane we wniosku.

Dostęp do zasobów

Wprowadzenie systemu przekazywalnych koncesji połowowych będzie stanowić główny czynnik dostosowania zdolności połowowej floty. Ocena skutków wykazała wyraźny pozytywny i znaczący wpływ takiego systemu przekazywalnych koncesji połowowych w zakresie usuwania nadmiernej zdolności połowowej i poprawy wyników ekonomicznych przemysłu rybnego.

Wniosek wprowadza obowiązkowy system przekazywalnych koncesji połowowych (na podstawie uprawnień do połowów w odniesieniu do stad objętych regulacją) od 2014 r. dla wszystkich statków z wyjątkiem statków o długości poniżej 12 m połowiących narzędziami biernymi. Ze względu na specyficzną charakterystykę i trudną sytuację społeczno-gospodarczą niektórych flot łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego możliwość wprowadzenia przekazywalnych koncesji połowowych dla pozostałych statków zostanie pozostawiona państwom członkowskim. Państwa członkowskie mogą regulować przekazywalne koncesje połowowe, aby zagwarantować ścisły związek między tymi koncesjami a społecznościami rybackimi (np. ograniczając możliwości przekazywania koncesji w obrębie segmentów floty) oraz zapobiegać spekulacjom. Aby zapewnić i utrzymać względną stabilność, możliwość przekazywania tych koncesji można ograniczyć do statków pływających pod tą samą banderą. Państwa członkowskie mogą stworzyć rezerwę i wprowadzić opłatę za koncesje, które w zasadzie państwa członkowskie mogą wycofać jedynie po wygaśnięciu ich ważności lub za pomocą wypowiedzenia.

Zarządzanie zdolnością połowową

Ogólny obowiązek dostosowania przez państwa członkowskie zdolności floty do uprawnień do połowów zostaje utrzymany. Niezbędna pozostaje podstawowa polityka zarządzania flotami z określonymi przez Komisję pułapami ogólnej zdolności połowowej w podziale na państwa członkowskie. Przekazywalne koncesje połowowe przyspieszają proces zmniejszania zdolności połowowej floty, co uzasadnia umożliwienie państwom członkowskim wyłączenia

statków z takimi koncesjami z pułapów zdolności połowowej. Przepisy dotyczące zmniejszeń zdolności połowowej flot muszą zostać utrzymane w odniesieniu do okresu, w którym istnieje możliwość wycofania z eksploatacji statków z pomocą publiczną w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego. Rejestry floty rybackiej państwa członkowskiego i Komisji zagwarantują przemyślane monitorowanie flot i zarządzanie nimi.

Podstawy naukowe zarządzania rybołówstwem

Wiarygodne i pełne dane do celów doradztwa naukowego oraz do wdrażania i kontroli mają zasadnicze znaczenie dla prawidłowo funkcjonującego zarządzania rybołówstwem. Wniosek ustanawia podstawowe zasady i obowiązki dla państw członkowskich w zakresie gromadzenia danych, zarządzania nimi i dostępności danych oraz przepisów dotyczących dostępu danych dla Komisji. Potrzeba koordynacji gromadzenia danych między państwami członkowskimi w warunkach decentralizacji jest głównym powodem wprowadzenia przez Komisję regionalnego obowiązku koordynacji gromadzenia danych.

W celu poprawy jakości, spójności i synergii działań w dziedzinie nauki ukierunkowanej na politykę wniosek wprowadza również przepisy dotyczące przyjęcia przez państwa członkowskie krajowych programów w zakresie nauki, innowacji i gromadzenia danych na temat rybołówstwa oraz dotyczące koordynacji między tymi państwami, w szczególności mając na uwadze badawczo-innowacyjne ramy Unii.

Polityka zewnętrzna

Polityka zewnętrzna jest włączona do WPRyb, aby zapewnić dostosowanie jej celów do ogólnych zasad i celów WPRyb. Unia będzie aktywnie uczestniczyć w pracach regionalnych organizacji ds. rybołówstwa i wielostronnych organów międzynarodowych (ONZ, FAO), aby udzielać im wsparcia i przyczyniać się do ulepszenia ich wyników w zakresie zarządzania międzynarodowymi stadami oraz ochrony tych stad. Unia będzie promować najlepsze dostępne stanowiska oparte na wiedzy, wkład w rozwój wiedzy naukowej i współpracę zwiększającą przestrzeganie przepisów w kontekście międzynarodowym.

Stosunki z państwami trzecimi za pośrednictwem porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem są kolejnym środkiem promowania na szczeblu międzynarodowym zasad i celów WPRyb. Porozumienia te przyczynią się do ustanowienia wysokiej jakości ram zarządzania w kraju partnerskim, będą spójne z celami polityki rozwoju i ukierunkowane na trwałe i przejrzyste zarządzanie zasobami, monitorowanie, nadzór i kontrolę. Zagwarantują, że eksploatacja zasobów połowowych będzie odbywać się w oparciu o solidne doradztwo naukowe i będzie ukierunkowana wyłącznie na nadmierne zasoby, których kraj partnerski nie jest w stanie lub nie chce sam poławiać. W ramach porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem kraje partnerskie będą wynagradzane za przyznanie dostępu do ich zasobów rybnych. Krajom partnerskim będzie również oferowana pomoc finansowa za wdrażanie ich własnej polityki zrównoważonego zarządzania rybołówstwem.

Akwakultura

WPRyb powinna wspierać ekologicznie, gospodarczo i społecznie zrównoważony rozwój sektora akwakultury. Akwakultura przyczynia się do bezpieczeństwa żywnościowego, a także do wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w regionach przybrzeżnych i wiejskich. Możliwe będzie osiągnięcie znacznych postępów, jeżeli państwa członkowskie – w oparciu o

strategiczne wytyczne Unii – opracują krajowe plany strategiczne służące ułatwieniu zrównoważonego rozwoju akwakultury w odniesieniu do bezpieczeństwa działalności gospodarczej, dostępu do wód i przestrzeni oraz administracyjnego uproszczenia procesu wydawania licencji. Rozwój akwakultury zawiera wyraźny wymiar unijny: strategiczne wybory dokonywane na poziomie krajowym mogą mieć wpływ na ten rozwój w sąsiadujących państwach członkowskich. Zasadnicze znaczenie ma umożliwienie państwom członkowskim dowiedzenia się, co planują inne państwa członkowskie w zakresie przyszłego rozwoju akwakultury.

Komisja uważa, że specyficzny charakter akwakultury wymaga ukierunkowanego organu ds. konsultacji z zainteresowanymi stronami, i proponuje w związku z tym utworzenie Komitetu Doradczego ds. Akwakultury.

Wspólna organizacja rynków

Organizacja wspólnych rynków musi przyczyniać się do osiągnięcia celów WPRyb, umożliwiać sektorowi stosowanie WPRyb na odpowiednim poziomie i zwiększać konkurencyjność, w szczególności producentów.

Kontrola i egzekwowanie prawa

Wniosek, spójny z nowym system kontroli przyjętym w rozporządzeniach Rady nr 1005/2008 i nr 1224/2009¹³, zawiera podstawowe elementy systemu kontroli i egzekwowania prawa Unii w zakresie przestrzegania przepisów WPRyb. W związku z wprowadzeniem w części dotyczącej ochrony zasobów obowiązku wyładunku w celu uniknięcia odrzutów Komisja proponuje wprowadzenie obowiązków monitorowania i kontroli, w szczególności w odniesieniu do w pełni udokumentowanego łowiska, oraz projektów pilotażowych dotyczących nowych technologii kontroli łowisk, sprzyjających zrównoważonemu zarządzaniu rybołówstwem.

Instrumenty finansowe

Aby zapewnić lepsze przestrzeganie przepisów wniosek wprowadza warunki unijnej pomocy finansowej, która może zostać przyznana w celu przyczynienia się do osiągnięcia celów WPRyb. Pomoc finansowa będzie uwarunkowana przestrzeganiem przepisów, a zasada ta będzie mieć zastosowanie zarówno do państw członkowskich, jak i podmiotów gospodarczych. W przypadku państw członkowskich nieprzestrzeganie przepisów może prowadzić do przerwania, zawieszenia lub finansowej korekty unijnej pomocy finansowej. W przypadku podmiotów gospodarczych naruszenia mogą prowadzić do odebrania dostępu do pomocy finansowej lub obniżek finansowych. Ponadto wniosek wprowadza obowiązek, zgodnie z którym państwa członkowskie przy przyznawaniu pomocy finansowej uwzględniają postępowanie podmiotów gospodarczych (w szczególności brak poważnych naruszeń) w niedalekiej przeszłości.

¹³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006.

Komitety doradcze

Komisja proponuje skonsolidować i w miarę możliwości kontynuować doświadczenie z Regionalnymi Komitetami Doradczymi w ramach WPRyb. Ponieważ niektóre z nich nie mają charakteru regionalnego lub nie są ograniczone do danego regionu, należy zmienić nazwę siedmiu istniejących komitetów na komitety doradcze, wraz z utworzeniem Komitetu Doradczego ds. Akwakultury. Z uwagi na specyfikę Morza Czarnego, zamkniętego basenu morskiego dzielonego z czterema państwami nienależącymi do UE, i uwzględniając dyskusje prowadzone z wszystkimi państwami trzecimi z Morza Czarnego w celu zapewnienia opinii dotyczących polityki ochrony zasobów i zacieśnienia współpracy między Rumunią, Bułgarią i państwami sąsiadującymi z nimi w basenie Morza Czarnego, Komisja zamierza ustanowić do 2015 r. Komitet Doradczy ds. Morza Czarnego.

Przepisy końcowe

W ostatniej części określono obszary przekazywania uprawnień Komisji, ich wykonanie, odwołanie i sprzeciw wobec nich oraz ustanawianie Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury w odniesieniu do aktów wykonawczych. Zaproponowano również uchylenie lub zmianę właściwych istniejących przepisów.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej¹⁴,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁵,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 2371/2002¹⁶ ustanowiono wspólnotowy system ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa.
- (2) Wspólna polityka rybołówstwa obejmuje ochronę żywych zasobów morza, zarządzanie nimi oraz ich eksploatację. Ponadto zakres wspólnej polityki rybołówstwa zostaje rozszerzony w odniesieniu do środków rynkowych i finansowych pomagających realizować jej cele, żywych zasobów słodkowodnych i akwakultury oraz w odniesieniu do przetwarzania i wprowadzenia do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, jeśli taka działalność jest prowadzona na terytorium państw członkowskich lub na wodach Unii, w tym przez statki rybackie pływające pod banderą i zarejestrowane w państwach trzecich lub unijne statki rybackie bądź przez obywateli państw członkowskich, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery, z uwzględnieniem przepisów art. 117 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza.

¹⁴ Dz.U.

¹⁵ Dz.U.

¹⁶ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

- (3) Wspólna polityka rybołówstwa powinna gwarantować przyczynianie się działalności w zakresie rybołówstwa i akwakultury do długoterminowych zrównoważonych warunków środowiskowych, gospodarczych i społecznych. Powinna ponadto przyczyniać się do większej wydajności, odpowiedniego poziomu życia w sektorze gospodarki rybnej, stabilnych rynków, zapewniać dostępność zasobów oraz zaopatrywanie konsumentów w żywność po przystępnych cenach.
- (4) Unia jest umawiającą się stroną Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. (UNCLOS)¹⁷ oraz podpisała Porozumienie Narodów Zjednoczonych w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi z dnia 4 sierpnia 1995 r. (porozumienie Narodów Zjednoczonych o zasobach rybnych)¹⁸. Unia przyjęła również Porozumienie Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu z dnia 24 listopada 1993 r. (Porozumienie FAO)¹⁹. W powyższych instrumentach międzynarodowych przewiduje się głównie obowiązki w zakresie ochrony, obejmujące m.in. obowiązek podjęcia środków ochronnych i zarządzania w celu zachowania zasobów morskich na poziomach umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu zarówno na obszarach morskich podlegających jurysdykcji krajowej, jak i na morzu pełnym, lub odbudowy zasobów morskich do takich poziomów oraz współpracy z innymi państwami w tym celu, obowiązek powszechnego stosowania podejścia ostrożnościowego do ochrony i eksploatacji stad oraz zarządzania nimi, obowiązek zapewnienia zgodności środków ochronnych i zarządzania w przypadku, gdy zasoby morskie występują na obszarach morskich podlegających jurysdykcji różnych państw, a także obowiązek należytego przestrzegania innych zgodnych z prawem form korzystania z mórz. Wspólna polityka rybołówstwa powinna przyczyniać się do właściwego wywiązywania się przez Unię z jej zobowiązań międzynarodowych wynikających z powyższych instrumentów międzynarodowych. Jeżeli państwa członkowskie przyjmują środki ochronne i zarządzania, do czego zostały uprawnione w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, wówczas powinny również działać w sposób całkowicie zgodny z międzynarodowymi obowiązkami w zakresie ochrony i współpracy wynikającymi z wymienionych instrumentów międzynarodowych.
- (5) Na Światowym Szczycie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r. Unia i jej państwa członkowskie zobowiązały się do przeciwdziałania stałemu procesowi pomniejszania się wielu stad. Unia powinna zatem udoskonalić wspólną politykę rybołówstwa, aby zagwarantować, że w ramach priorytetu poziomy eksploatacji stad żywych zasobów morza zostaną do 2015 r. odbudowane i zachowane na poziomach umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu z populacji poławianych stad. W sytuacji, w której dostępne informacje naukowe są ograniczone, może to wymagać zastosowania zastępczych wskaźników maksymalnego podtrzymywalnego połowu.

¹⁷ Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1.

¹⁸ Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 14.

¹⁹ Dz.U. L 177 z 16.7.1996, s. 24.

- (6) Cele dla rybołówstwa zostały określone w decyzji Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej w sprawie strategicznego planu na lata 2011–2020 dotyczącego różnorodności biologicznej²⁰. Wspólna polityka rybołówstwa powinna zapewnić spójność z celami bioróżnorodności przyjętymi przez Radę Europejską²¹ oraz celami komunikatu Komisji „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny - unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.”²², w szczególności w celu osiągnięcia maksymalnego podtrzymywalnego połowu do 2015 r.
- (7) Zrównoważona eksploatacja żywych zasobów powinna być oparta na podejściu ostrożnościowym, które wynika z zasady ostrożności, o której mowa w pierwszym akapicie art. 191 ust. 2 Traktatu.
- (8) Wspólna polityka rybołówstwa powinna przyczyniać się do ochrony środowiska morskiego oraz w szczególności do osiągnięcia dobrego stanu środowiska najpóźniej do 2020 r., jak określono w art. 1 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej)²³.
- (9) Należy wdrożyć podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, ograniczyć wpływ działalności połowowej na środowisko oraz zminimalizować i stopniowo wyeliminować niechciane połowy.
- (10) Ważne jest, aby zarządzanie wspólną polityką rybołówstwa było oparte na zasadach dobrych rządów. Zasady te obejmują proces decyzyjny oparty na najlepszym dostępnym doradztwie naukowym, duże zaangażowanie zainteresowanych stron i perspektywę długoterminową. Skuteczne zarządzanie wspólną polityką rybołówstwa zależy również od jasnego zdefiniowania zakresu obowiązków na poziomie unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym oraz od wzajemnej zgodności i spójności środków podejmowanych w ramach innych rodzajów polityki Unii.
- (11) Wspólna polityka rybołówstwa powinna w pełni brać pod uwagę, tam gdzie to konieczne, zdrowie zwierząt, dobrostan zwierząt oraz bezpieczeństwo żywności dla ludzi i pasz dla zwierząt.
- (12) Przy wdrożeniu wspólnej polityki rybołówstwa należy uwzględnić interakcje z innymi aspektami gospodarki morskiej, jak określono w zintegrowanej polityce morskiej²⁴ – uznając, że wszystkie zagadnienia związane z oceanami i morzami Europy są wzajemnie powiązane, w tym również morskie planowanie przestrzenne. Należy zapewnić spójność i integrację w zarządzaniu poszczególnymi rodzajami polityki sektorowej w obrębie basenów Morza Bałtyckiego, Morza Północnego, Morza

²⁰ Decyzja Konferencji Stron X/2.

²¹ UE CO 7/10 z dnia 26 marca 2010 r.

²² COM(2011) 244.

²³ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

²⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów - Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej COM(2007) 575 wersja ostateczna.

Celtyckiego, Zatoki Biskajskiej i wybrzeża Półwyspu Iberyjskiego, Morza Śródziemnego i Morza Czarnego.

- (13) Unijne statki rybackie powinny mieć równy dostęp do wód i zasobów Unii z zastrzeżeniem przepisów WPRyb.
- (14) Istniejące przepisy ograniczające dostęp do zasobów w obrębie stref 12 mil morskich państw członkowskich funkcjonowały w sposób zadowalający, przyczyniając się do zachowania zasobów poprzez ograniczenie nakładu połowowego w najbardziej wrażliwych strefach wód Unii. Przepisy te chroniły również tradycyjną działalność połowową, od której w znacznej mierze zależy społeczny i gospodarczy rozwój niektórych społeczności stref przybrzeżnych. Przedmiotowe przepisy powinny więc nadal mieć zastosowanie.
- (15) Żywe zasoby morza wokół Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich nadal powinny być szczególnie chronione, ponieważ przyczyniają się do zachowania lokalnej gospodarki tych wysp, biorąc pod uwagę ich sytuację strukturalną, społeczną i gospodarczą. Należy zatem utrzymać ograniczenie określonych rodzajów działalności połowowej w tych wodach do statków rybackich zarejestrowanych w portach Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich.
- (16) Cel zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza osiągnie się skuteczniej przy wieloletnim podejściu do zarządzania rybołówstwem, ustanawiającym jako priorytet plany wieloletnie odzwierciedlające specyfikę poszczególnych łowisk.
- (17) Plany wieloletnie powinny w miarę możliwości obejmować większą ilość stad, jeżeli takie stada są eksploatowane wspólnie. W planach wieloletnich należy ustanowić podstawę do wyznaczania uprawnień do połowów i wymiernych celów dla zrównoważonej eksploatacji właściwych stad i ekosystemów morskich, określając wyraźne ramy czasowe i mechanizmy zabezpieczające na wypadek nieprzewidzianych wydarzeń.
- (18) Konieczne są środki służące obniżeniu i wyeliminowaniu obecnych wysokich poziomów niechcianych połowów i odrzutów. Niechciane połowy i odrzuty stanowią w istocie znaczne marnowanie zasobów i negatywnie wpływają na zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza i ekosystemów morskich oraz rentowność rybołówstwa. Należy ustanowić i stopniowo wdrożyć obowiązek wyładunku wszystkich połowów stad będących przedmiotem zarządzania, połowionych w trakcie działalności połowowej na wodach Unii lub przez unijne statki rybackie.
- (19) Wyładunki niechcianych połowów nie powinny przynosić pełnych korzyści gospodarczych podmiotowi gospodarczemu. W przypadku wyładunków połowów ryb poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony przeznaczenie takich połowów powinno być ograniczone i powinno wykluczać sprzedaż do spożycia przez ludzi.
- (20) Z myślą o ochronie zasobów należy wprowadzić jasne cele w stosunku do niektórych środków technicznych.
- (21) W odniesieniu do stad, wobec których nie ustanowiono jakiegokolwiek planu wieloletniego, należy zapewnić wskaźniki eksploatacji prezentujące maksymalny

podtrzymywalny połów poprzez wyznaczenie limitów połowowych lub nakładów połowowych.

- (22) W świetle niejasnego stanu gospodarczego uprawnień do połowów oraz faktu, że niektóre społeczności stref przybrzeżnych zależą od działalności połowowej, konieczne jest zapewnienie względnej stabilności tej działalności poprzez przydzielanie państwom członkowskim uprawnień do połowów w oparciu o przewidywalny udział każdego państwa członkowskiego w stadach.
- (23) Taka względna stabilność działalności połowowej, biorąc pod uwagę tymczasową sytuację biologiczną stada, powinna zabezpieczać szczególne potrzeby regionów, w których społeczności lokalne są szczególnie zależne od rybołówstwa i związanej z nim działalności, jak zdecydowała Rada w rezolucji z dnia 3 listopada 1976 r. w sprawie niektórych aspektów zewnętrznych utworzenia dwustumilowej strefy połowów we Wspólnocie²⁵ z mocą od dnia 1 stycznia 1977 r., w szczególności w załączniku VII do niej. W tym sensie należy zatem rozumieć pojęcie względnej stabilności, do której należy dążyć.
- (24) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedstawienia Komisji uzasadnionych wniosków w celu opracowania, w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, środków uznanych przez państwa członkowskie za niezbędne do wywiązania się z obowiązków w zakresie obszarów specjalnej ochrony na mocy art. 4 dyrektywy Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa²⁶ oraz specjalnych obszarów ochrony na mocy art. 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory²⁷, a także chronionych obszarów morskich na mocy art. 13 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej)²⁸.
- (25) Komisja powinna mieć możliwość przyjęcia środków tymczasowych w razie poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów morza lub dla ekosystemu morskiego, które wymaga niezwłocznego działania i wynika z działalności połowowej.
- (26) Państwa członkowskie powinny również mieć możliwość przyjęcia środków ochronnych i technicznych służących wdrożeniu wspólnej polityki rybołówstwa, aby umożliwić lepsze ukierunkowanie polityki na realia i specyfikę poszczególnych łowisk oraz zapewnić lepsze stosowanie się do polityki.
- (27) W ramach swojej strefy 12 mil morskich państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia środków ochronnych i zarządzania mających zastosowanie do wszystkich unijnych statków rybackich, pod warunkiem że jeśli środki te mają zastosowanie do unijnych statków rybackich z innych państw członkowskich, przyjęte środki są niedyskryminujące, były wcześniej przedmiotem konsultacji z innymi zainteresowanymi państwami członkowskim, oraz że Unia nie przyjęła środków

²⁵ Dz.U. C 105 z 7.5.1981, s.1.

²⁶ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, s. 1.

²⁷ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

²⁸ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

ukierunkowanych w szczególności na ochronę i zarządzanie w obrębie przedmiotowej strefy 12 mil morskich.

- (28) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia środków ochronnych i zarządzania w odniesieniu do stad w wodach Unii, mających zastosowanie wyłącznie do unijnych statków rybackich pływających pod ich banderą.
- (29) System przekazywalnych koncesji połowowych dla większości stad będących przedmiotem zarządzania w ramach wspólnej polityki rolnej należy wdrożyć nie później niż w dniu 31 grudnia 2013 r. dla wszystkich statków o długości co najmniej 12 metrów i wszystkich pozostałych statków rybackich stosujących do połowów narzędzia ciągnione. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z systemu przekazywalnych koncesji połowowych statki o całkowitej długości co najmniej 12 metrów inne niż statki używające narzędzi ciągnionych. Taki system powinien przyczynić się do zmniejszenia, z inicjatywy sektora, rozmiarów flot oraz lepszych wyników ekonomicznych przy jednoczesnym tworzeniu pewnych prawnie i wyłącznych przekazywalnych koncesji połowowych w ramach rocznych uprawnień do połowów danego państwa członkowskiego. Ponieważ żywe zasoby morza stanowią dobro wspólne, przekazywalne koncesje połowowe powinny ustanawiać wyłącznie uprawnienia użytkownika do tej części rocznych uprawnień do połowów danego państwa członkowskiego, które mogą zostać wycofane zgodnie z ustanowionymi przepisami.
- (30) Koncesje połowowe powinny być przekazywalne i możliwe do oddania w dzierżawę w celu zdecentralizowania zarządzania uprawnieniami do połowów w kierunku sektora rybołówstwa i dopilnowania, by rybacy opuszczający sektor nie potrzebowali publicznej pomocy finansowej z tytułu wspólnej polityki rybołówstwa.
- (31) Specyficzne cechy charakterystyczne i trudna sytuacja społeczno-gospodarcza flot łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego uzasadniają ograniczenie obowiązkowego systemu przekazywalnych koncesji połowowych do dużych statków. System przekazywalnych koncesji połowowych powinien mieć zastosowanie do stad, dla których przydzielone zostały uprawnienia do połowów.
- (32) W przypadku unijnych statków rybackich, które nie funkcjonują w ramach systemu przekazywalnych koncesji połowowych, można podejmować szczególne środki, aby dostosować liczbę unijnych statków rybackich do dostępnych zasobów. Takie środki powinny wprowadzać obowiązkowe pułapy maksymalnej zdolności połowowej i ustanawiać krajowe systemy wprowadzania/wycofywania w odniesieniu do środków na wycofanie z eksploatacji przyznanych w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego.
- (33) Państwa członkowskie powinny prowadzić rejestr minimalnych informacji na temat cech charakterystycznych i działalności unijnych statków rybackich pływających pod ich banderą. Rejestry te powinny być udostępniane Komisji do celów monitorowania wielkości flot państw członkowskich.
- (34) Zarządzanie rybołówstwem w oparciu o najlepsze dostępne doradztwo naukowe wymaga zharmonizowanych, wiarygodnych i dokładnych zestawów danych. Dlatego też państwa członkowskie powinny gromadzić dane na temat flot i ich działalności połowowej, w szczególności dane biologiczne na temat połowów, w tym odrzutów,

pochodzące z ankiet informacje o stadach oraz potencjalnym wpływie działalności połowowej na środowisko ekosystemu morskiego.

- (35) Gromadzenie danych powinno obejmować dane, które ułatwiają ekonomiczną ocenę przedsiębiorstw działających w sektorze rybołówstwa, akwakultury i przetwarzania produktów rybołówstwa i akwakultury oraz tendencji w zatrudnieniu w tych sektorach.
- (36) Państwa członkowskie powinny zarządzać zgromadzonymi danymi oraz udostępniać je użytkownikom końcowym danych naukowych w oparciu o wieloletni program Unii. Państwa członkowskie powinny także współpracować ze sobą w celu koordynacji działalności w zakresie gromadzenia danych. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny również współpracować w zakresie gromadzenia danych z państwami trzecimi w obrębie tego samego basenu morza.
- (37) Wiedza naukowa na temat rybołówstwa ukierunkowana na politykę powinna zostać wzmocniona poprzez przyjmowanie na poziomie krajowym programy gromadzenia danych naukowych na temat rybołówstwa i programy badań i innowacji w zakresie rybołówstwa w koordynacji z innymi państwami członkowskimi oraz za pomocą unijnych narzędzi badań i innowacji.
- (38) Unia powinna promować cele wspólnej polityki rybołówstwa na poziomie międzynarodowym. W tym celu Unia powinna dążyć do poprawy wyników organizacji regionalnych i międzynarodowych w zakresie ochrony międzynarodowych stad i zarządzania nimi poprzez promowanie procesu decyzyjnego opartego na wiedzy oraz lepsze przestrzeganie przepisów, większą przejrzystość i udział zainteresowanych stron, a także poprzez zwalczanie nielegalnej, nieraportowanej i nieuregulowanej (NNN) działalności połowowej.
- (39) Porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem zawarte z państwami trzecimi powinny gwarantować, że działalność połowowa Unii na wodach państwa trzeciego opiera się na najlepszym dostępnym doradztwie, zapewniając zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza. Porozumienia te, zapewniając prawa dostępu w zamian za finansowy wkład Unii, powinny przyczyniać się do ustanowienia ram wysokiej jakości administracji w celu zapewnienia w szczególności skutecznych środków monitorowania, kontroli i nadzoru.
- (40) Wprowadzenie klauzuli dotyczącej praw człowieka do porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem również powinno być w pełni zgodne z ogólnymi celami Unii w zakresie polityki rozwoju.
- (41) Poszanowanie zasad demokratycznych i praw człowieka, określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka i innych właściwych międzynarodowych instrumentach w dziedzinie praw człowieka, oraz rządy prawa powinny stanowić istotny element porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem i podlegać szczególnej klauzuli dotyczącej praw człowieka.
- (42) Akwakultura powinna przyczyniać się do utrzymania potencjału produkcji żywności na zrównoważonym poziomie w całej Unii, aby zagwarantować długoterminowe bezpieczeństwo żywnościowe dla obywateli europejskich oraz przyczynić się do

zaspokojenia rosnącego światowego zapotrzebowania na żywność pochodzenia wodnego.

- (43) W strategii zrównoważonego rozwoju europejskiej akwakultury Komisji²⁹, przyjętej w 2009 r., którą z zadowoleniem odebrała i zatwierdziła Rada oraz z zadowoleniem przyjął Parlament Europejski, zauważono potrzebę utworzenia i promowania równych warunków działania dla akwakultury jako podstawę jej zrównoważonego rozwoju.
- (44) Wspólna polityka rybołówstwa powinna przyczyniać się do Strategii Europa 2020 na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu³⁰ oraz uczestniczyć w realizacji celów ustanowionych w tej strategii.
- (45) Działalność w zakresie akwakultury w Unii jest uwarunkowana różnymi czynnikami w poszczególnych państwach, dotyczącymi m.in. zezwoleń dla podmiotów gospodarczych. Należy opracować strategiczne wytyczne unijne dla krajowych planów strategicznych w celu poprawy konkurencyjności sektora akwakultury, wsparcia jego rozwoju i innowacyjności oraz promowania działalności gospodarczej, dywersyfikacji i poprawy jakości życia na obszarach przybrzeżnych i wiejskich, jak również mechanizmy wymiany informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi poprzez otwartą metodę koordynacji krajowych środków dotyczących bezpieczeństwa działalności gospodarczej, dostępu do wód i przestrzeni Unii oraz administracyjnego uproszczenia procesu wydawania licencji.
- (46) Szczególny charakter akwakultury wymaga Komitetu Doradczego ds. Konsultacji z Zainteresowanymi Stronami w zakresie elementów unijnej polityki, które mogłyby wpływać na akwakulturę.
- (47) Konieczne jest zwiększenie konkurencyjności unijnego sektora rybołówstwa i akwakultury oraz wezwanie do uproszczenia w celu lepszego zarządzania działalnością sektora w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu; wspólna organizacja rynków dla produktów rybołówstwa i akwakultury powinna zapewniać równe szanse dla wszystkich produktów rybołówstwa i akwakultury wprowadzanych do obrotu w Unii, umożliwiać konsumentom dokonywanie bardziej świadomych wyborów oraz wspierać odpowiedzialną konsumpcję, a także zwiększać wiedzę ekonomiczną i zrozumienie unijnych rynków w całym łańcuchu dostaw.
- (48) Przy wdrażaniu wspólnej organizacji rynków należy zachować zgodność z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, w szczególności w odniesieniu do przepisów Światowej Organizacji Handlu. Sukces wspólnej polityki rybołówstwa wymaga efektywnego systemu kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa, w tym zwalczania działalności poławowej NNN. Należy ustanowić unijny system kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa, aby zapewnić przestrzeganie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.
- (49) W ramach unijnego systemu kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa należy promować wykorzystanie nowoczesnych technologii. Państwa członkowskie lub Komisja powinny mieć możliwość przeprowadzenia projektów pilotażowych w zakresie nowych technologii kontroli i systemów zarządzania danymi.

²⁹ COM(2009)162 wersja ostateczna.

³⁰ COM(2010)2020 wersja ostateczna.

- (50) Aby zapewnić zaangażowanie właściwych podmiotów gospodarczych w unijny system kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymagania od posiadaczy licencji połowowej unijnych statków połowowych o długości całkowitej co najmniej 12 metrów, pływających pod ich banderą, proporcjonalnego udziału w kosztach takiego systemu.
- (51) Cele wspólnej polityki rybołówstwa nie mogą zostać odpowiednio zrealizowane przez państwa członkowskie, biorąc pod uwagę trudności napotykane w rozwoju przemysłu rybnego i zarządzaniu nim oraz ograniczone zasoby finansowe państw członkowskich. Stąd powinna zostać przyznana wieloletnia pomoc finansowa Unii ukierunkowana na priorytety wspólnej polityki rybołówstwa w celu przyczynienia się do realizacji tych celów.
- (52) Unijna pomoc finansowa powinna być uzależniona od przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie i podmioty gospodarcze. Tym samym taka pomoc finansowa powinna zostać przerwana, zawieszona lub skorygowana w przypadku nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie oraz poważnych naruszeń tych przepisów przez podmioty gospodarcze.
- (53) Dialog z zainteresowanymi stronami okazał się kluczowy dla osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa. Biorąc pod uwagę zróżnicowane warunki na wodach Unii i większą regionalizację wspólnej polityki rybołówstwa, komitety doradcze powinny być w stanie umożliwić wykorzystanie we wspólnej polityce rybołówstwa wiedzy i doświadczenia wszystkich zainteresowanych stron.
- (54) Komisję powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w odniesieniu do tworzenia nowych komitetów doradczych i zmiany obszarów kompetencji istniejących komitetów doradczych, w szczególności uwzględniając specyfikę Morza Czarnego.
- (55) Aby osiągnąć cele wspólnej polityki rybołówstwa, Komisji należy przekazać uprawnienie do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w zakresie określenia środków dotyczących połowów mających na celu zmniejszenie wpływu działalności połowowej w specjalnych obszarach ochrony, dostosowania obowiązku wyładunku wszystkich połowów w celu wywiązania się z międzynarodowych zobowiązań Unii, domyślnych środków ochronnych w ramach planów wieloletnich lub środków technicznych, ponownego przeliczania pułapów zdolności połowowej, określenia informacji na temat cech charakterystycznych i działalności unijnych statków rybackich, zasad przeprowadzania projektów pilotażowych dotyczących nowych technologii kontroli i systemów zarządzania danymi, zmian do załącznika III w zakresie obszarów kompetencji komitetów doradczych oraz składu i funkcjonowania komitetów doradczych.
- (56) Szczególnie istotne jest, aby Komisja przeprowadzała odpowiednie konsultacje w trakcie prac przygotowawczych do przyjęcia aktów delegowanych, w tym na poziomie ekspertów.
- (57) W trakcie przygotowania i opracowania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednocześnie i odpowiednie przekazanie na czas właściwych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- (58) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania technicznych wymogów operacyjnych w zakresie warunków przekazywania informacji dotyczących rejestrów flot rybackich i dotyczących wymogów w zakresie danych odnośnie do zarządzania rybołówstwem, Komisji należy przyznać uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję³¹.
- (59) Dla osiągnięcia podstawowego celu wspólnej polityki rybołówstwa, jakim jest zapewnienie długoterminowych zrównoważonych warunków środowiskowych, gospodarczych i społecznych dla sektorów rybołówstwa i akwakultury oraz przyczynianie się do bezpieczeństwa dostaw żywności, konieczne i właściwe jest ustanowienie zasad w zakresie zachowania i eksploatacji żywych zasobów morza.
- (60) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, niniejsze rozporządzenie nie wychodzi poza to, co konieczne dla osiągnięcia tego celu.
- (61) Decyzja Rady nr 585/2004/WE z dnia 19 lipca 2004 r. ustanawiająca Regionalne Komitety Doradcze w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa³² powinna zostać uchylona po wejściu w życie odpowiadających jej przepisów na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (62) Należy uchylić rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa³³, ale nadal powinno mieć ono zastosowanie do programów krajowych przyjętych w odniesieniu do gromadzenia danych i zarządzania nimi na lata 2011–2013.
- (63) Ze względu na liczbę i wagę zmian, które mają zostać wprowadzone, należy uchylić rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Wspólna polityka rybołówstwa obejmuje:
 - a) ochronę żywych zasobów morza, zarządzanie nimi i ich eksploatację; oraz

³¹ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

³² Dz.U. L 256 z 3.8.2004, s. 17.

³³ Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1.

- b) żywe zasoby słodkowodne, akwakulturę oraz przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury w odniesieniu do środków rynkowych i finansowych wspierających wspólną politykę rybołówstwa.
2. Wspólna polityka rybołówstwa obejmuje działalność, o której mowa w ust. 1, jeśli jest ona prowadzona:
- a) na terytorium państw członkowskich; lub
 - b) na wodach Unii, w tym przez statki rybackie pływające pod banderą państw trzecich i zarejestrowane w nich; lub
 - c) przez unijne statki rybackie poza wodami Unii; lub
 - d) przez obywateli państw członkowskich, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery.

Artykuł 2

Cele ogólne

1. Wspólna polityka rybołówstwa dopilnowuje, by działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury zapewniała długookresowe zrównoważone warunki środowiskowe, gospodarcze i społeczne oraz przyczyniała się do bezpieczeństwa dostaw żywności.
2. Wspólna polityka rybołówstwa stosuje wobec zarządzania rybołówstwem podejście ostrożnościowe i ma na celu dopilnować, by eksploatacja żywych zasobów morza odbudowała i zachowała populacje poławianych gatunków powyżej poziomów pozwalających wytworzyć maksymalny podtrzymywalny połów do 2015 r.
3. Wspólna polityka rybołówstwa wdraża podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić ograniczenie skutków działalności połowowej dla ekosystemu morskiego.
4. Wspólna polityka rybołówstwa integruje wymogi wynikające z unijnego prawodawstwa dotyczącego środowiska.

Artykuł 3

Cele szczegółowe

Aby osiągnąć ogólne cele określone w art. 2, wspólna polityka rybołówstwa w szczególności:

- a) eliminuje niechciane połowy stad handlowych i stopniowo zapewnia wyładunek wszystkich połowów takich stad;
- b) zapewnia warunki dla efektywnej działalności połowowej w ramach rentownego i konkurencyjnego przemysłu rybnego;
- c) promuje rozwój unijnej działalności w zakresie akwakultury w celu przyczynienia się do bezpieczeństwa żywnościowego i zatrudnienia na obszarach przybrzeżnych i wiejskich;

- d) przyczynia się do odpowiedniego poziomu życia osób zależnych od działalności połowowej;
- e) uwzględnia interesy konsumentów;
- f) zapewnia systematyczne i zharmonizowane gromadzenie danych oraz zarządzanie nimi.

Artykuł 4 **Zasady dobrych rządów**

Wspólna polityka rybołówstwa rządzi się następującymi zasadami dobrych rządów:

- a) jasno zdefiniowany zakres obowiązków na poziomie unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym;
- b) ustanowienie środków zgodnie z najlepszym dostępnym doradztwem naukowym;
- c) perspektywa długoterminowa;
- d) duże zaangażowanie zainteresowanych stron na wszystkich etapach od opracowania po wdrożenie środków;
- e) główna odpowiedzialność państwa bandery;
- f) spójność ze zintegrowaną polityką morską, a także z innymi rodzajami polityki Unii.

Artykuł 5 **Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „wody Unii” oznaczają wody podlegające suwerenności lub jurysdykcji państw członkowskich, z wyjątkiem wód sąsiadujących z terytoriami wymienionymi w załączniku II do Traktatu;
- „żywe zasoby morza” oznaczają dostępne, żywe morskie gatunki wodne, w tym gatunki anadromiczne i katadromiczne na wszystkich etapach ich cyklu życia;
- „żywe zasoby słodkowodne” oznaczają dostępne, żywe słodkowodne gatunki wodne;
- „statek rybacki” oznacza jakiegokolwiek statek wyposażony do celów połowów przemysłowych żywych zasobów morza;
- „unijny statek rybacki” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany w Unii;
- „maksymalny podtrzymywalny połów” oznacza maksymalny połów, jaki można bez końca uzyskiwać ze stada;

- „podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem” oznacza podejście, zgodnie z którym brak odpowiednich informacji naukowych nie powinien być usprawiedliwieniem dla odkładania lub niepodejmowania środków zarządzania dla ochrony docelowego gatunku, gatunków pokrewnych lub zależnych oraz gatunków niedocelowych i ich środowiska;
- „podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem” oznacza podejście, w którym gwarantuje się, że korzyści z żywych zasobów morza są wysokie, a bezpośrednie i pośrednie skutki działań w zakresie rybołówstwa dla ekosystemów morskich są niskie i nie są szkodliwe dla przyszłego funkcjonowania, różnorodności i integralności tych ekosystemów;
- „wskaźnik śmiertelności połowowej” oznacza połów stada w danym okresie w stosunku do średniego stada dostępnego do połowu w tym okresie;
- „stado” oznacza żywe zasoby morza o specyficznych cechach, występujące w danym obszarze zarządzania;
- „limit połowowy” oznacza ograniczenie ilościowe w wylądunku stada lub grupy stad w danym okresie;
- „punkt odniesienia ochrony” oznacza wartości parametrów populacji stada (takich jak biomasa czy wskaźnik śmiertelności połowowej) stosowane w zarządzaniu rybołówstwem, na przykład w odniesieniu do dopuszczalnego poziomu ryzyka biologicznego lub pożądanego poziomu połowu;
- „zabezpieczenie” oznacza środek zapobiegawczy mający chronić przed wystąpieniem niepożądanego wydarzenia i uniemożliwiać je;
- „środki techniczne” oznaczają środki regulujące skład gatunkowy, skład wielkościowy połowów i skutki dla elementów ekosystemów wynikające z działalności połowowej poprzez uzależnienie wykorzystania i struktury narzędzi połowowych i ograniczenia dostępu do obszarów połowów;
- „uprawnienie do połowów” oznacza określone ilościowo prawne upoważnienie do połowu wyrażone w połowach lub nakładzie połowowym oraz powiązane z nimi funkcjonalnie warunki, które są niezbędne do ich ilościowego wyrażenia na pewnym poziomie;
- „nakład połowowy” oznacza wynik zdolności oraz działalności statku rybackiego; w przypadku grupy statków rybackich jest to suma nakładu połowowego wszystkich statków w tej grupie;
- „przekazywalne koncesje połowowe” oznaczają podlegające odwołaniu prawa użytkownika do określonej części uprawnień do połowów przydzielonych danemu państwu członkowskiemu lub określonych w planach zarządzania przyjętych przez państwo członkowskie zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006³⁴, które posiadacz może przenieść na innych kwalifikujących się posiadaczy takich przekazywalnych koncesji połowowych;

³⁴

Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11.

- „indywidualne uprawnienia do połowów” oznaczają roczne uprawnienia do połowów przydzielone posiadaczom przekazywalnych koncesji połowowych w danym państwie członkowskim w oparciu o udział uprawnień do połowów odnoszący się do tego państwa członkowskiego;
- „zdolność połowowa” oznacza pojemność statku w GT (pojemność brutto) i jego moc w kW (kilowat), jak określono w art. 4 i 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2930/86³⁵;
- „akwakultura” oznacza hodowlę lub uprawę organizmów wodnych za pomocą technik opracowanych w celu zwiększenia produkcji przedmiotowych organizmów poza naturalną zdolność środowiska, gdzie organizmy takie pozostają własnością osoby fizycznej lub prawnej w ciągu całego stadium hodowli lub uprawy, do zbiorów włącznie;
- „licencja połowowa” oznacza licencję, o której mowa w art. 4 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- „upoważnienie do połowów” oznacza upoważnienie, o którym mowa w art. 4 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- „połowy” oznaczają zbieranie lub łowienie organizmów wodnych żyjących w naturalnym środowisku lub celowe wykorzystanie wszelkich środków pozwalających na takie zbieranie lub łowienie;
- „produkty rybołówstwa” oznaczają organizmy wodne będące wynikiem działalności połowowej;
- „podmiot gospodarczy” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub posiada jakiekolwiek przedsiębiorstwo wykonujące działalność związaną z dowolnym etapem produkcji, przetwarzania, wprowadzania do obrotu, dystrybucji i sieci sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i akwakultury;
- „poważne naruszenie” oznaczana naruszenie określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 i art. 90 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009;
- „użytkownik końcowy danych naukowych” oznacza podmiot, który z przyczyn badawczych lub zarządczych jest zainteresowany analizą naukową danych o sektorze rybołówstwa;
- „nadwyżka dopuszczalnego połowu” oznacza część dopuszczalnego połowu, na której pozyskanie państwu nadbrzeżnemu nie pozwalają jego zdolności;
- „produkty akwakultury” oznaczają organizmy wodne na każdym etapie ich cyklu życia, będące wynikiem działalności w zakresie akwakultury;

³⁵

Dz.U. L 274 z 25.9.1986, s. 1.

- „biomasa stada tarłowego” oznacza szacunek masy ryb z danego zasobu, które rozmnażają się w określonym czasie, włączając osobniki męskie i żeńskie oraz ryby rozmnażające się żyworośnie;
- „połowy wielogatunkowe” oznaczają połowy, w trakcie których na obszarze, gdzie dokonuje się połowów, obecny jest więcej niż jeden gatunek i gatunki te są narażone na złapanie w narzędzia połowowe;
- „porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem” oznaczają porozumienia zawarte z państwem trzecim w celu umożliwienia Unii dostępu do zasobów lub wód tego państwa w zamian za rekompensatę finansową.

CZĘŚĆ II

DOSTĘP DO WÓD

Artykuł 6

Ogólne zasady w zakresie dostępu do wód

1. Unijne statki rybackie mają równy dostęp do wód i zasobów na wszystkich wodach unijnych, z wyjątkiem tych określonych w ust. 2 i 3, z zastrzeżeniem środków przyjętych na mocy części III.
2. W przypadku pasów wodnych do 12 mil morskich od linii podstawowej podlegających suwerenności lub jurysdykcji państw członkowskich państwa te są uprawnione od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. do ograniczenia połowów do statków rybackich, które tradycyjnie łowią na tych wodach z przyległych portów, bez uszczerbku dla uzgodnień dotyczących unijnych statków rybackich pływających pod banderą innych państw członkowskich w ramach istniejących stosunków sąsiedzkich między państwami członkowskimi oraz uzgodnień zawartych w załączniku I, ustalającym dla każdego państwa członkowskiego strefy geograficzne w ramach pasów przybrzeżnych innych państw członkowskich, na których prowadzi się działalność połowową, oraz odnośne gatunki. Państwa członkowskie informują Komisję o ograniczeniach ustanowionych na podstawie niniejszego ustępu.
3. W pasach wodnych do 100 mil morskich od linii podstawowej Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. państwa członkowskie są uprawnione do ograniczenia rybołówstwa do statków rybackich zarejestrowanych w portach tych wysp. Ograniczenia te nie mają zastosowania do statków unijnych, które tradycyjnie łowią na tych wodach, o ile te statki nie przekraczają tradycyjnie wykorzystywanych nakładów połowowych. Państwa członkowskie informują Komisję o ograniczeniach ustanowionych na podstawie niniejszego ustępu.
4. Przepisy nawiązujące do uzgodnień określonych w ust. 2 i 3 zostaną przyjęte do dnia 31 grudnia 2022 r.

CZĘŚĆ III

ŚRODKI OCHRONY ŻYWYCH ZASOBÓW MORZA

TYTUŁ I

RODZAJE ŚRODKÓW

Artykuł 7

Rodzaje środków ochronnych

Środki ochrony żywych zasobów morza mogą obejmować następujące elementy:

- a) przyjmowanie planów wieloletnich zgodnie z art. 9-11;
- b) ustanawianie celów zrównoważonej eksploatacji stad;
- c) przyjmowanie środków mających na celu dostosowanie liczby statków rybackich lub rodzajów statków rybackich do dostępnych uprawnień do połowów;
- d) ustanawianie zachęt, w tym natury finansowej, promujących bardziej selektywne lub mniej intensywne połowy;
- e) ustalanie uprawnień do połowów;
- f) przyjmowanie środków technicznych, o których mowa w art. 14;
- g) przyjmowanie środków dotyczących obowiązku wyładowania wszystkich połowów;
- h) przeprowadzanie projektów pilotażowych dotyczących alternatywnych rodzajów technik zarządzania rybołówstwem.

Artykuł 8

Rodzaje środków technicznych

Środki techniczne mogą obejmować:

- a) rozmiary oczek i zasady dotyczące stosowania narzędzi połowowych;
- b) ograniczenia dotyczące budowy narzędzi połowowych, w tym:
 - (i) zmiany lub dodatkowe narzędzia mające na celu zwiększenie selektywności lub zmniejszenie intensywności połowów w strefie bentosowej;
 - (ii) zmiany lub dodatkowe urządzenia mające na celu ograniczenie przypadkowego połowu gatunków zagrożonych i chronionych;

- c) zakazy stosowania określonych narzędzi połowowych w określonych obszarach lub porach roku;
- d) zakaz lub ograniczenie działalności połowowej w pewnych obszarach lub okresach;
- e) wymogi w stosunku do statków rybackich, aby zaprzestały działalności w obszarze przez ustalony minimalny okres w celu ochrony tymczasowych skupisk szczególnie wrażliwych zasobów morskich;
- f) środki szczegółowe w celu zmniejszenia wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie i gatunki niedocelowe;
- g) inne środki techniczne mające na celu ochronę morskiej różnorodności biologicznej.

TYTUŁ II ŚRODKI UNIJNE

Artykuł 9 **Plany wieloletnie**

1. Jako priorytetowe ustanawia się plany wieloletnie, w których przewidziano środki ochronne mające na celu zachowanie lub odbudowę stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu.
2. Plany wieloletnie powinny zawierać:
 - a) podstawę ustalania uprawnień do połowów dla przedmiotowych stad w oparciu o uprzednio zdefiniowane punkty odniesienia ochrony; oraz
 - b) środki, które pozwalają skutecznie zapobiegać przekraczaniu punktów odniesienia ochrony.
3. W miarę możliwości plany wieloletnie obejmują łowiska eksploatujące stada jednogatunkowe lub łowiska eksploatujące różne stada, uwzględniając interakcje między stadami i łowiskami.
4. Plany wieloletnie opierają się na podejściu ostrożnościowym do zarządzania rybołówstwem i uwzględniają ograniczenia dostępnych danych i metod oceny oraz wszystkie określone ilościowo źródła niepewności w sposób rzetelny naukowo.

Artykuł 10 **Cele planów wieloletnich**

1. W planach wieloletnich przewiduje się dostosowanie wskaźnika śmiertelności połowowej, aby w rezultacie taki wskaźnik zapewniał odbudowę i zachowanie poziomów wszystkich stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu do 2015 r.

2. Jeżeli niemożliwe jest określenie wskaźnika śmiertelności połowowej, zapewniającego odbudowę i zachowanie poziomów stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, w planach wieloletnich przewiduje się środki ostrożności zapewniające porównywalny poziom ochrony odpowiednich stad.

Artykuł 11

Treść planów wieloletnich

Plan wieloletni zawiera:

- a) zakres w odniesieniu do stad, łowiska i ekosystemu morskiego, do którego ma zastosowania plan wieloletni;
- b) cele spójne z celami określonymi w art. 2 i 3;
- c) wymierne cele wyrażone we:
 - (i) wskaźnikach śmiertelności połowowej, lub
 - (ii) biomasie stada tarłowego, oraz
 - (iii) stabilności połowów;
- d) wyraźne ramy czasowe na osiągnięcie wymiernych celów;
- e) środki techniczne obejmujące środki dotyczące eliminacji niechcianych połowów;
- f) wymierne wskaźniki na potrzeby okresowego monitorowania i okresowej oceny postępów związanych z osiąganiem celów planu wieloletniego;
- g) środki i cele szczególne dotyczące słodkowodnego etapu cyklu życia gatunków anadromicznych i katadromicznych;
- h) ograniczenie do minimum wpływu połowów na ekosystem;
- i) zabezpieczenia i kryteria uruchamiające te zabezpieczenia;
- j) wszelkie inne środki, dzięki którym można osiągnąć cele planów wieloletnich.

Artykuł 12

Zgodność z obowiązkami w ramach unijnego prawodawstwa środowiskowego

1. W specjalnych obszarach ochrony w rozumieniu art. 6 dyrektywy 92/43/EWG, art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i art. 13 ust. 4 dyrektywy 2008/56/WE państwa członkowskie prowadzą działalność połowową w sposób zmniejszający wpływ tej działalności w wymienionych obszarach.

2. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu określenia środków związanych z połowami, tak aby zmniejszyć wpływ działalności połowowej w specjalnych obszarach ochrony.

Artykuł 13

Środki Komisji na wypadek poważnego zagrożenia dla żywych zasobów morza

1. W oparciu o dowody poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów morza lub dla ekosystemu morskiego, które wymaga niezwłocznego działania, Komisja może na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy podjąć decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków służących zmniejszeniu zagrożenia.
2. Państwo członkowskie przedkłada uzasadniony wniosek, o którym mowa w ust. 1, jednocześnie do Komisji, innych państw członkowskich i zainteresowanych komitetów doradczych.

Artykuł 14

Ramy środków technicznych

Ustanawia się ramy środków technicznych w celu zapewnienia ochrony żywych zasobów morza i ograniczenia wpływu działalności połowowej na stada i na ekosystemy morskie. Ramy środków technicznych:

- a) przyczyniają się do zachowania lub odbudowy stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu poprzez poprawę selekcji rozmiaru i w stosownych przypadkach selekcji gatunku;
- b) ograniczają połowy okazów niewymiarowych ze stad;
- c) ograniczają połowy niechcianych organizmów morskich;
- d) zmniejszają wpływ narzędzi połowowych na ekosystem i środowisko, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony stad i siedlisk wrażliwych biologicznie.

Artykuł 15

Obowiązek wyładunku wszystkich połowów

1. Wszystkie połowy następujących stad podlegających limitom połowowym złowione w trakcie działalności połowowej na wodach unijnych lub przez unijne statki rybackie poza wodami unijnymi wprowadza się na pokłady statków rybackich i zatrzymuje na nich oraz rejestruje i wyładowuje, z wyjątkiem przypadków, w których są one stosowane jako żywa przynęta, zgodnie z następującymi ramami czasowymi:
 - a) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2014 r.:

- makrela, śledź, ostrobok, błękitek, kaprosz, sardela, srebrzyk smukły, sardynela, gromadnik;
 - tuńczyk błękitnoplekty, miecznik, tuńczyk biały, opastun, inne makrelosze;
- b) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2015 r.: dorsz, morszczuk, sola;
- c) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2016 r.: łupacz, witlinek, smuklica, żabnicowate, gładzica, molwa, czarniak, rdzawiec, złocica, turbot, nagład, molwa niebieska, pałasz czarny, buławik czarny, gardłosz atlantycki, halibut niebieski, brośma, karmazyn i stada głębinowe Morza Śródziemnego.
2. Ustanawia się minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony oparte na najlepszym dostępnym doradztwie naukowym dla stad ryb określonych w ust. 1. Sprzedaż połowów z takich stad ryb, których rozmiar jest mniejszy od minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, jest ograniczona do przetwarzania jedynie na mączkę rybną lub karmę dla zwierząt domowych.
 3. Normy handlowe dla połowów ryb w ilościach przekraczających ustalone uprawnienia do połowów określone zgodnie z art. 27 [rozporządzenia w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury].
 4. Państwa członkowskie zagwarantują, że unijne statki rybackie pływające pod banderą tych państw są odpowiednio przygotowane, aby zapewnić pełną dokumentację całej działalności połowowej i przetwórczej do celów monitorowania zgodności z obowiązkiem wyładunku wszystkich połowów.
 5. Ustęp 1 stosuje się, nie naruszając zobowiązań międzynarodowych.
 6. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu określenia środków ustanowionych w ust. 1, aby zapewnić zgodność ze zobowiązaniami międzynarodowymi Unii.

Artykuł 16 **Uprawnienia do połowów**

1. Uprawnienia do połowów przydzielone państwom członkowskim zapewniają każdemu państwu członkowskiemu względną stabilność działalności połowowej w odniesieniu do każdego stada lub łowiska. Przy przydzielaniu nowych uprawnień do połowów uwzględnia się interesy każdego państwa członkowskiego.
2. Uprawnienia do połowu do celów przyłowu mogą być zarezerwowane w ramach ogólnych uprawnień do połowów.
3. Uprawnienia do połowów są zgodne z wymiernymi celami, ramami czasowymi i marginesami w ustanowionych zgodnie z art. 9 ust. 2 oraz art. 11 lit. b), c) i h).
4. Po zgłoszeniu tego faktu Komisji państwa członkowskie mogą wymieniać się całością lub częścią przydzielonych im uprawnień do połowów.

TYTUŁ III REGIONALIZACJA

ROZDZIAŁ I PLANY WIELOLETNIE

Artykuł 17

Środki ochronne przyjmowane zgodnie z planami wieloletnimi

1. W planie wieloletnim ustanowionym na podstawie art. 9, 10 i 11 państwa członkowskie mogą zostać upoważnione do przyjmowania środków zgodnych z tym planem wieloletnim, w których określa się środki ochronne mające zastosowanie do statków pływających pod ich banderą w odniesieniu do stad w wodach unijnych, w stosunku do których przydzielono im uprawnienia do połowów.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby środki ochronne przyjęte na podstawie ust. 1:
 - a) były zgodne z celami określonymi w art. 2 i 3;
 - b) były zgodne z zakresem i celami planu wieloletniego;
 - c) skutecznie wypełniały zadania i osiągały wymierne cele ustanowione w planie wieloletnim; oraz
 - d) były nie mniej rygorystyczne niż środki istniejące w prawodawstwie unijnym.

Artykuł 18

Zgłaszanie środków ochronnych państw członkowskich

Państwa członkowskie przyjmujące środki ochronne na podstawie art. 17 ust. 1 zgłaszają takie środki Komisji, innym zainteresowanym państwom członkowskim i odpowiednim komitetom doradczym.

Artykuł 19

Ocena

Komisja może w każdej chwili momencie przeprowadzić ocenę zgodności i skuteczności środków ochronnych przyjętych przez państwa członkowskie na podstawie art. 17 ust. 1.

Artykuł 20

Domyślne środki ochronne przyjmowane w ramach planów wieloletnich

1. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu sprecyzowania środków ochronnych w przypadku łowisk objętych planem

wieloletnim, jeżeli państwa członkowskie upoważnione do podejmowania środków zgodnie z art. 17 nie zgłoszą tych środków Komisji w terminie trzech miesięcy po dacie wejścia w życie planu wieloletniego.

2. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu sprecyzowania środków ochronnych w przypadku łowisk objętych planem wieloletnim, jeżeli
 - a) środki państw członkowskich zostaną uznane za niezgodne z celami planu wieloletniego na podstawie oceny przeprowadzonej na mocy art. 19 lub
 - b) środki państw członkowskich zostaną uznane za niezgodne z celami planu wieloletniego i niespełniające skutecznie wymiernych celów ustanowionych w planach wieloletnich na podstawie oceny przeprowadzonej na mocy art. 19 lub
 - c) uruchomiono zabezpieczenia ustanowione zgodnie z art. 11 ppkt (i).
3. Środki ochronne przyjęte przez Komisję mają na celu zapewnienie osiągnięcia zadań i celów ustanowionych w planie wieloletnim. Z chwilą przyjęcia przez Komisję aktu delegowanego środki państw członkowskich tracą moc.

ROZDZIAŁ II ŚRODKI TECHNICZNE

Artykuł 21 **Środki techniczne**

W ramach środków technicznych ustanowionych na mocy art. 14 państwa członkowskie mogą zostać upoważnione do przyjmowania środków zgodnych z tymi ramami, w których określa się środki techniczne mające zastosowanie do statków pływających pod ich banderą w odniesieniu do stad w wodach unijnych, w stosunku do których przydzielono im uprawnienia do połowów. Państwa członkowskie dopilnowują, aby przedmiotowe środki techniczne:

- a) były zgodne z celami określonymi w art. 2 i 3;
- b) były zgodne z celami określonymi w środkach przyjętych zgodnie z art. 14;
- c) skutecznie spełniały cele określone w środkach przyjętych zgodnie z art. 14; oraz
- d) były nie mniej rygorystyczne niż środki istniejące w prawodawstwie unijnym.

Artykuł 22 **Zgłaszanie środków technicznych państw członkowskich**

Państwa członkowskie przyjmujące środki techniczne na podstawie art. 21 zgłaszają takie środki Komisji, innym zainteresowanym państwom członkowskim i odpowiednim komitetom doradczym.

Artykuł 23

Ocena

Komisja może w każdej chwili przeprowadzić ocenę zgodności i skuteczności środków technicznych przyjętych przez państwa członkowskie na podstawie art. 21.

Artykuł 24

Domyślne środki przyjmowane zgodnie z ramami środków technicznych

1. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu określenia środków technicznych objętych ramami środków technicznych, jeżeli państwa członkowskie upoważnione do podejmowania środków zgodnie z art. 21 nie zgłoszą tych środków Komisji w terminie trzech miesięcy po dacie wejścia w życie ram środków technicznych.
2. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu określenia środków technicznych, jeżeli – na podstawie oceny przeprowadzonej na mocy art. 23 – środki uchwalone przez państwa członkowskie zostaną uznane za:
 - a) niezgodne z celami określonymi w ramach środków technicznych lub
 - b) niespełniające skutecznie celów określonych w ramach środków technicznych.
3. Środki techniczne przyjęte przez Komisję mają na celu zapewnienie osiągnięcia celów ram środków technicznych. Z chwilą przyjęcia przez Komisję aktu delegowanego środki państw członkowskich tracą moc.

TYTUŁ IV ŚRODKI KRAJOWE

Artykuł 25

Środki stosowane przez państwa członkowskie mające zastosowanie wyłącznie do statków rybackich pływających pod banderą tych państw

Dane państwo członkowskie może przyjmować środki na rzecz ochrony stad w wodach unijnych, pod warunkiem że środki te:

- a) mają zastosowanie wyłącznie do statków rybackich pływających pod banderą tego państwa członkowskiego lub – w przypadku działalności połowowej nieprowadzonej przez statek rybacki – do osób posiadających siedzibę na terytorium tego państwa,
- b) były zgodne z celami określonymi w art. 2 i 3; oraz
- c) są nie mniej rygorystyczne niż środki istniejące w prawodawstwie unijnym.

Artykuł 26

Środki państw członkowskich w strefie 12 mil morskich

1. Państwo członkowskie może podjąć niedyskryminacyjne środki na rzecz ochrony stad i zarządzania nimi oraz w celu zminimalizowania wpływu połowów na ochronę morskich ekosystemów w strefie 12 mil morskich od linii podstawowej, pod warunkiem że Unia nie przyjęła środków ukierunkowanych w szczególności na ochronę i zarządzanie w odniesieniu do tej strefy. Środki państwa członkowskiego są zgodne z celami określonymi w art. 2 i 3 i nie mniej rygorystyczne niż środki istniejące w prawodawstwie unijnym.
2. Jeżeli środki ochrony i zarządzania, które mają zostać przyjęte przez państwo członkowskie, mogą mieć wpływ na statki rybackie innych państw członkowskich, środki takie przyjmuje się jedynie po konsultacji z Komisją, zainteresowanymi państwami członkowskimi i odpowiednimi komitetami doradczymi w sprawie projektu środków wraz z uzasadnieniem.

CZEŚĆ IV DOSTĘP DO ZASOBÓW

Artykuł 27

Ustanowienie systemów przekazywalnych koncesji połowowych

1. Każde państwo członkowskie ustanawia system przekazywalnych koncesji połowowych nie później niż w dniu 31 grudnia 2013 r. dla
 - a) wszystkich statków rybackich o całkowitej długości co najmniej 12 metrów; oraz
 - b) wszystkich statków rybackich o całkowitej długości poniżej 12 metrów z narzędziami ciągnionymi.
2. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć system przekazywalnych koncesji połowowych na wszystkie statki rybackie o całkowitej długości poniżej 12 metrów posiadające narzędzia inne niż narzędzie ciągnięte i informują o tym Komisję.

Artykuł 28

Przydział przekazywalnych koncesji połowowych

1. Przekazywalna koncesja połowowa ustanawia prawo do stosowania indywidualnych uprawnień do połowów przydzielonych zgodnie z art. 29 ust. 1.
2. Każde państwo członkowskie przydziela przekazywalne koncesje połowowe w oparciu o przejrzyste kryteria odnośnie do każdego stada lub grupy stad, dla których przydzielono uprawnienia do połowów zgodnie z art. 16, z wyjątkiem uprawnień do połowów uzyskanych w ramach porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem.

3. W przypadku przydziału przekazywalnych koncesji połowowych odnoszących się do połowów wielogatunkowych państwa członkowskie uwzględniają prawdopodobny skład połowów statków biorących udział w tych połowach.
4. Przekazywalne koncesje połowowe mogą zostać przydzielone przez państwo członkowskie właścicielowi statku rybackiego pływającego pod banderą tego państwa członkowskiego bądź osobom prawnym lub fizycznym jedynie dla wykorzystania ich na takim statku. Przekazywalne koncesje połowowe można łączyć do celów zbiorowego zarządzania przez osoby prawne lub fizyczne lub przez uznane organizacje producentów. Państwa członkowskie mogą ograniczyć kwalifikowalność do otrzymania przekazywalnych koncesji połowowych w oparciu o obiektywne kryteria.
5. Państwa członkowskie mogą ograniczyć okres ważności przekazywalnych koncesji połowowych do okresu co najmniej 15 lat w celu ponownego przydziału takich koncesji. Jeżeli państwa członkowskie nie ograniczyły okresu ważności przekazywalnych koncesji połowowych, mogą one wycofać te koncesje z okresem wypowiedzenia wynoszącym co najmniej 15 lat.
6. Państwa członkowskie mogą wycofać przekazywalne koncesje połowowe z krótszym okresem wypowiedzenia w przypadku ustalenia, że posiadacz koncesji popełnił poważne naruszenie. Takie wycofania dokonywane są w sposób zapewniający pełną skuteczność wspólnej polityki rybołówstwa, zasady proporcjonalności oraz, o ile to konieczne, ze skutkiem natychmiastowym.
7. Nie naruszając przepisów ust. 5 i 6, państwa członkowskie mogą wycofać przekazywalne koncesje połowowe, których nie wykorzystano na statku rybackim przez okres trzech kolejnych lat.

Artykuł 29

Przydział indywidualnych uprawnień do połowów

1. Państwa członkowskie przydzielają indywidualne uprawnienia do połowów posiadaczom przekazywalnych koncesji połowowych, jak określono w art. 28, w oparciu o uprawnienia do połowów przydzielone państwom członkowskim lub jak ustalono w planach zarządzania przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.
2. Państwa członkowskie określają uprawnienia do połowów, które w oparciu o najlepsze dostępne doradztwo naukowe można przydzielić statkom rybackim pływającym pod banderą tych państw dla gatunków, w odniesieniu do których Rada nie ustaliła uprawnień do połowów.
3. Statki rybackie prowadzą działalność połowową jedynie wtedy, gdy posiadają wystarczające indywidualne uprawnienia do połowów, aby obejmowały one całe ich możliwe połowy.
4. Państwa członkowskie mogą zarezerwować do 5 % uprawnień do połowów. Ustanawiają cele i przejrzyste kryteria przydziału takich zarezerwowanych uprawnień do połowów. Przedmiotowe uprawnienia do połowów mogą zostać

przydzielone wyłącznie kwalifikowalnym posiadaczom przekazywalnych koncesji połowowych, jak określono w art. 28 ust. 4.

5. Podczas przydziału przekazywalnych koncesji połowowych zgodnie z art. 28 i podczas przydziału uprawnień do połowów zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu dane państwo członkowskie może zapewnić zachęty dla statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe, które eliminują niechciany przyłów w ramach uprawnień do połowów przydzielonych temu państwu członkowskiemu.
6. Państwa członkowskie mogą ustanowić opłaty za stosowanie indywidualnych uprawnień do połowów w celu przyczynienia się do pokrycia kosztów związanych z zarządzaniem rybołówstwem.

Artykuł 30

Rejestr przekazywalnych koncesji połowowych i indywidualnych uprawnień do połowów

Państwa członkowskie ustanawiają i utrzymują rejestr przekazywalnych koncesji połowowych i indywidualnych uprawnień do połowów.

Artykuł 31

Przekazywanie przekazywalnych koncesji połowowych

1. Przekazywalne koncesje połowowe mogą być w całości lub w części przekazywane w danym państwie członkowskim między kwalifikującymi się posiadaczami takich koncesji.
2. Państwo członkowskie może zezwolić na przekazanie przekazywalnych koncesji połowowych do innych państw członkowskich i z tych państw.
3. Państwa członkowskie mogą regulować przekazywanie przekazywalnych koncesji połowowych, ustalając warunki przekazywania na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów.

Artykuł 32

Dzierżawa indywidualnych uprawnień do połowów

1. Indywidualne uprawnienia do połowów można w całości lub w części wydzierżawić w danym państwie członkowskim.
2. Państwo członkowskie może zezwolić na dzierżawę indywidualnych uprawnień do połowów na rzecz innych państw członkowskich i od innych państw członkowskich.

Artykuł 33

**Przydział uprawnień do połowów niepodlegających systemowi przekazywalnych
koncesji połowowych**

1. Każde państwo członkowskie decyduje o tym, w jaki sposób przypisane mu zgodnie z art. 16 uprawnienia do połowów, które nie podlegają systemowi przekazywalnych koncesji połowowych, można przydzielać statkom pływającym pod banderą tego państwa. Państwo członkowskie informuje Komisję o metodzie przydziału.

**CZEŚĆ V
ZARZĄDZANIE ZDOLNOŚCIĄ POŁOWOWĄ**

Artykuł 34

Dostosowanie zdolności połowowej

1. Państwa członkowskie wprowadzają środki służące dostosowaniu zdolności połowowej swojej floty w celu osiągnięcia faktycznej równowagi między przedmiotową zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów.
2. Nie zezwala się na żadne wycofanie z floty połowowej wspieranej przez pomoc publiczną przyznaną w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego na okres programowania 2007-2013, chyba że zostanie ono poprzedzone wycofaniem licencji połowowej i zezwoleń połowowych.
3. Nie zastępuje się zdolności połowowej odpowiadającej statkom rybackim wycofanym przy zastosowaniu pomocy publicznej.
4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby od dnia 1 stycznia 2013 r. zdolność połowowa ich floty w żadnym momencie nie przekraczała pułapów zdolności połowowej ustanowionych zgodnie z art. 35.

Artykuł 35

Zarządzanie zdolnością połowową

1. Pułapy zdolności połowowej określone w załączniku II obowiązują flotę każdego państwa członkowskiego.
2. Państwa członkowskie mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o wyłączenie statków rybackich podlegających systemowi przekazywalnych koncesji połowowych ustanowionych zgodnie z art. 27 z pułapów zdolności połowowej określonych zgodnie z ust. 1. W takim przypadku ponownie oblicza się pułapy zdolności połowowej, aby uwzględnić statki rybackie, które nie podlegają systemowi przekazywalnych koncesji połowowych.
3. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w odniesieniu do ponownego obliczania pułapów zdolności połowowej, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 36
Rejestry floty rybackiej

1. Państwa członkowskie rejestrują informacje o cechach i działalności unijnych statków rybackich pływających pod ich banderą, które są niezbędne do zarządzania środkami ustanowionymi w ramach niniejszego rozporządzenia.
2. Każde państwo członkowskie udostępnia Komisji informacje określone w ust. 1.
3. Komisja tworzy rejestr unijnej floty rybackiej, który zawiera informacje otrzymane na podstawie ust. 2.
4. Informacje zawarte w rejestrze unijnej floty rybackiej są udostępniane państwom członkowskim. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w odniesieniu do definicji informacji, o których mowa w ust. 1.
5. Komisja ustanawia techniczne wymagania operacyjne w odniesieniu do warunków przekazywania informacji, o których mowa w ust. 2, 3 i 4. Przedmiotowe akty delegowane przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56.

CZĘŚĆ VI
PODSTAWY NAUKOWE ZARZĄDZANIA
RYBOŁÓWSTWEM

Artykuł 37
Wymogi dotyczące danych w zakresie zarządzania rybołówstwem

1. Państwa członkowskie gromadzą biologiczne, techniczne, środowiskowe i społeczno-gospodarcze dane niezbędne do zarządzania rybołówstwem w oparciu o pojęcie ekosystemu, zarządzają nimi i udostępniają je użytkownikom końcowym danych naukowych, w tym organom wyznaczonym przez Komisję. Dane te umożliwiają w szczególności ocenę:
 - a) stanu eksploatowanych żywych zasobów morza;
 - b) poziomu połowów i wpływu, jaki ma działalność połowowa na żywe zasoby morza i na ekosystemy morskie; oraz
 - c) wyników społeczno-gospodarczych działalności sektorów rybołówstwa, akwakultury i przetwórczego na wodach Unii i poza nimi.
2. Państwa członkowskie:
 - a) zapewniają dokładność i wiarygodność gromadzonych danych;
 - b) unikają powtarzania gromadzenia danych dla różnych celów;

- c) zapewniają bezpieczne przechowywanie gromadzonych danych oraz w stosownych przypadkach ochronę i poufność gromadzonych danych;
 - d) zapewniają Komisji lub wyznaczonym przez nią organom dostęp do krajowych baz danych i systemów stosowanych do przetwarzania gromadzonych danych do celów sprawdzenia istnienia i jakości danych.
3. Państwa członkowskie zapewniają krajową koordynację gromadzenia danych naukowych w zakresie zarządzania rybołówstwem i zarządzania tymi danymi. W tym celu wyznaczają krajowego korespondenta i organizują coroczne krajowe posiedzenie koordynujące. Komisja jest informowana o krajowych działaniach koordynujących i zapraszana na posiedzenia koordynujące.
 4. Państwa członkowskie koordynują swoją działalność gromadzenia danych z innymi państwami członkowskimi w tym samym regionie i dokładają wszelkich starań, aby skoordynować swoje działania z państwami trzecimi, które mają suwerenność lub jurysdykcję nad wodami w tym samym regionie.
 5. Gromadzenie i stosowanie danych oraz zarządzanie danymi odbywa się w ramach programu wieloletniego od 2014 r. W takim programie wieloletnim zawiera się cele na rzecz precyzji danych, które mają być gromadzone, i poziomy agregowania do celów gromadzenia i stosowania powyższych danych oraz zarządzania nimi.
 6. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55, aby określić cele na rzecz precyzji danych, które mają być gromadzone, oraz wskazać poziomy agregowania do celów gromadzenia i stosowania powyższych danych oraz zarządzania nimi na potrzeby programu wieloletniego, o którym mowa w ust. 5.
 7. Komisja ustanawia techniczne wymogi operacyjne dla warunków przekazywania zgromadzonych danych. Przedmiotowe akty delegowane przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56.

Artykuł 38

Programy badawcze

1. Państwa członkowskie przyjmują krajowe programy gromadzenia danych naukowych, badań i innowacji w zakresie rybołówstwa. Ponadto koordynują gromadzenie danych, badania i innowacje w zakresie rybołówstwa z ramami badań i innowacji innych państw członkowskich oraz Unii.
2. Państwa członkowskie zapewniają dostępność właściwych kompetencji i zasobów ludzkich, jakie mają być zaangażowane w proces doradztwa naukowego.

CZĘŚĆ VII

POLITYKA ZEWNĘTRZNA

TYTUŁ I

MIĘDZYNARODOWE ORGANIZACJE DS. RYBOŁÓWSTWA

Artykuł 39

Cele

1. Unia uczestniczy w działaniach organizacji międzynarodowych zajmujących się rybołóstwem, w tym regionalnych organizacji ds. rybołóstwa, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami i celami politycznymi oraz spójnie z celami ustanowionymi w art. 2 i 3.
2. Stanowisko Unii w organizacjach międzynarodowych zajmujących się rybołóstwem i regionalnych organizacjach ds. rybołóstwa opiera się na najlepszym dostępnym doradztwie naukowym w celu zapewnienia utrzymania lub odbudowania zasobów rybnych powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu.
3. Unia aktywnie przyczynia się do rozwoju wiedzy naukowej i doradztwa oraz wspiera je w regionalnych organizacjach ds. rybołóstwa i w organizacjach międzynarodowych.

Artykuł 40

Zgodność z przepisami międzynarodowymi

Unia współpracuje z państwami trzecimi i z organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się rybołóstwem, w tym z regionalnymi organizacjami ds. rybołóstwa, w celu zwiększenia zgodności ze środkami przyjętymi przez te organizacje międzynarodowe.

TYTUŁ II

POROZUMIENIA W SPRAWIE ZRÓWNOWAŻONEGO ZARZĄDZANIA RYBOŁÓWSTWEM

Artykuł 41

Zasady i cele porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołóstwem

1. W porozumieniach w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołóstwem z państwami trzecimi ustanawia się ramy zarządzania prawnego, gospodarczego i środowiskowego w przypadku działalności połowowej prowadzonej przez unijne statki rybackie na wodach państw trzecich.
2. Unijne statki rybackie łowią jedynie nadwyżki dopuszczalnych połowów określone przez państwo trzecie, o których mowa w art. 62 ust. 2 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, i ustanowione w oparciu o najlepsze dostępne doradztwo naukowe oraz właściwe informacje dotyczące całkowitego nakładu połowowego w odniesieniu do przedmiotowych stad wymieniane między Unią a

zainteresowanymi państwami trzecimi, aby zapewnić zachowanie zasobów rybnych powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu.

Artykuł 42

Pomoc finansowa

1. Unia zapewnia pomoc finansową państwom trzecim za pośrednictwem porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem w celu:
 - a) wsparcia części kosztów dostępu do zasobów rybnych w wodach państw trzecich;
 - b) ustanowienia ram zarządzania, z uwzględnieniem rozwoju i utrzymania niezbędnych instytucji naukowych i badawczych, potencjału w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru oraz innych elementów budowania potencjału związanych z opracowywaniem polityki zrównoważonego zarządzania rybołówstwem przez państwo trzecie. Taka pomoc finansowa uwarunkowana jest osiągnięciem konkretnych wyników.

CZEŚĆ VIII AKWAKULTURA

Artykuł 43

Wspieranie akwakultury

1. Do 2013 r. Komisja opracuje niewiążące strategiczne wytyczne unijne dotyczące wspólnych priorytetów i celów rozwoju działań w zakresie akwakultury w celu promowania zrównoważonego rozwoju i przyczyniania się do bezpieczeństwa żywnościowego, wzrostu i zatrudnienia. Takie strategiczne wytyczne, w których uwzględnia się właściwe pozycje wyjściowe i różne uwarunkowania w całej Unii, stanowią podstawę wieloletnich krajowych planów strategicznych i mają na celu:
 - a) zwiększenie konkurencyjności sektora akwakultury oraz wsparcie jego rozwoju i innowacji;
 - b) stymulowanie działalności gospodarczej;
 - c) zróżnicowanie i poprawę jakości życia na obszarach przybrzeżnych i wiejskich;
 - d) zapewnienie równych szans dla podmiotów gospodarczych sektora akwakultury w dostępie do wód i przestrzeni.
2. Państwa członkowskie ustanawiają wieloletni krajowy plan strategiczny na rzecz rozwoju działań w zakresie akwakultury na ich terytorium do 2014 r.
3. Wieloletni krajowy plan strategiczny zawiera cele państw członkowskich i środki służące ich osiągnięciu.

4. Wieloletnie krajowe plany strategiczne mają w szczególności następujące cele:
 - a) uproszczenia administracyjne, w szczególności w odniesieniu do licencji;
 - b) pewność podmiotów gospodarczych sektora akwakultury w zakresie dostępu do wód i przestrzeni;
 - c) wskaźniki zrównoważonego rozwoju środowiskowego, gospodarczego i społecznego;
 - d) ocenę innego możliwego transgranicznego oddziaływania na sąsiadujące państwa członkowskie.
5. Państwa członkowskie wymieniają się informacjami i najlepszymi praktykami za pośrednictwem otwartej metody koordynacji krajowych środków zawartych w wieloletnich planach strategicznych.

Artykuł 44

Konsultacje z komitetami doradczymi

Ustanawia się Komitet Doradczy ds. Akwakultury zgodnie z art. 53.

CZEŚĆ IX WSPÓLNA ORGANIZACJA RYNKÓW

Artykuł 45

Cele

1. Wspólną organizację rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ustanawia się w celu:
 - a) przyczynienia się do osiągnięcia celów określonych w art. 2 i 3;
 - b) umożliwienia sektorom rybołówstwa i akwakultury zastosowania wspólnej polityki rybołówstwa na odpowiednim szczeblu;
 - c) zwiększenia konkurencyjności unijnego sektora rybołówstwa i akwakultury, w szczególności producentów;
 - d) zwiększenia przejrzystości rynków, w szczególności w odniesieniu do wiedzy gospodarczej i zrozumienia unijnych rynków w zakresie produktów rybołówstwa i akwakultury wzdłuż całego łańcucha dostaw, oraz świadomości konsumentów;
 - e) przyczynienia się do zapewnienia równych szans dla wszystkich produktów wprowadzanych do obrotu w Unii poprzez sprzyjanie zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych.

2. Wspólna organizacja rynków ma zastosowanie do produktów rybołówstwa i akwakultury wymienionych w załączniku I do [rozporządzenia w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury], które wprowadza się do obrotu w Unii.
3. Wspólna organizacja rynków obejmuje w szczególności:
 - a) organizację sektora, w tym środków stabilizacji rynków;
 - b) wspólne normy handlowe.

CZĘŚĆ X

KONTROLA I EGZEKOWANIE

Artykuł 46 **Cele**

1. Zgodność z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa zapewnia się poprzez skuteczny system kontroli rybołówstwa unijnego, w tym zwalczanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych (NNN) połowów.
2. System kontroli rybołówstwa unijnego w szczególności opiera się na:
 - a) globalnym i zintegrowanym podejściu;
 - b) stosowaniu nowoczesnych technologii kontroli w zakresie dostępności i jakości danych dotyczących rybołówstwa;
 - c) strategii opartej na analizie ryzyka skoncentrowanej na systematycznych i automatycznych kontrolach krzyżowych wszystkich dostępnych właściwych danych;
 - d) rozwoju kultury przestrzegania prawa wśród podmiotów gospodarczych;
 - e) ustanowieniu skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji.

Artykuł 47 **Projekty pilotażowe dotyczące nowych technologii kontroli i systemów zarządzania danymi**

1. Komisja i państwa członkowskie mogą przeprowadzać projekty pilotażowe dotyczące nowych technik kontroli i systemów zarządzania danymi.
2. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w odniesieniu do zasad przeprowadzania projektów pilotażowych dotyczących nowych technologii kontroli i systemów zarządzania danymi.

Artykuł 48

Wkład w koszty kontroli, inspekcji i egzekwowania

Państwa członkowskie mogą wymagać od posiadaczy licencji połowowej w przypadku statków rybackich o całkowitej długości co najmniej 12 metrów, pływających pod banderą tych państw, wnoszenia proporcjonalnego wkładu w koszty wdrażania unijnego systemu kontroli rybołówstwa.

CZĘŚĆ XI
INSTRUMENTY FINANSOWE

Artykuł 49

Cele

Unijną pomoc finansową można przyznać w celu przyczynienia się do osiągnięcia celów określonych w art. 2 i 3.

Artykuł 50

Warunki pomocy finansowej na rzecz państw członkowskich

1. Unijna pomoc finansowa na rzecz państw członkowskich jest uzależniona od przestrzegania przez państwa członkowskie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.
2. Nieprzestrzeganie przez państwa członkowskie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa może spowodować przerwanie lub zawieszenie płatności lub zastosowanie korekty finansowej unijnej pomocy finansowej w ramach wspólnej polityki rybołówstwa. Takie środki są proporcjonalne do charakteru, zakresu, czasu trwania i liczby powtórzeń stwierdzonej niezgodności.

Artykuł 51

Warunki pomocy finansowej na rzecz podmiotów gospodarczych

1. Unijna pomoc finansowa na rzecz podmiotów gospodarczych jest uzależniona od przestrzegania przez podmioty przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.
2. Poważne naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez podmioty gospodarcze spowodują tymczasowy lub trwały zakaz dostępu do unijnej pomocy finansowej lub zastosowanie obniżek finansowych. Takie środki są proporcjonalne do charakteru, zakresu, czasu trwania i liczby powtórzeń poważnych naruszeń.
3. Państwa członkowskie gwarantują, że unijna pomoc finansowa jest przyznawana wyłącznie w przypadku, gdy na zainteresowany podmiot gospodarczy nie nałożono żadnych sankcji za poważne naruszenia w ciągu 1 roku przed datą wniosku o unijną pomoc finansową.

CZEŚĆ XII

KOMITETY DORADCZE

Artykuł 52

Komitety doradcze

1. Komitety doradcze ustanawia się dla każdego z obszarów kompetencji ustanowionych w załączniku III, aby promować zrównoważoną reprezentację wszystkich zainteresowanych stron i przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w art. 2 i 3.
2. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 dotyczących zmian do tego załącznika w celu zmiany obszarów kompetencji, utworzenia nowych obszarów kompetencji komitetów doradczych lub utworzenia nowych komitetów doradczych.
3. Każdy komitet doradczy ustanawia własny regulamin wewnętrzny.

Artykuł 53

Zadania komitetów doradczych

1. Komitety doradcze mogą:
 - a) przedstawiać Komisji lub zainteresowanemu państwu członkowskiemu zalecenia i sugestie w sprawach odnoszących się do zarządzania rybołówstwem i do akwakultury;
 - b) informować Komisję i państwa członkowskie o problemach związanych z zarządzaniem rybołówstwem i akwakulturą w obszarze ich kompetencji;
 - c) w ścisłej współpracy z naukowcami przyczyniać się do gromadzenia, dostarczania i analizowania danych koniecznych do opracowania środków ochronnych.
2. Komisja i w stosownych przypadkach zainteresowane państwa członkowskie odpowiadają w rozsądnym terminie na wszelkie zalecenia, sugestie lub informacje otrzymane na podstawie ust. 1.

Artykuł 54

Skład, funkcjonowanie i finansowanie komitetów doradczych

1. Komitety doradcze składają się z organizacji reprezentujących podmioty gospodarcze z sektora rybołówstwa i inne grupy interesu, których dotyczy wspólna polityka rybołówstwa.
2. Każdy komitet doradczy składa się ze zgromadzenia ogólnego i komitetu wykonawczego i przyjmuje wszystkie środki niezbędne dla jego organizacji oraz w celu zapewnienia przejrzystości i odniesienia się do wszystkich wyrażonych uwag.

3. Komitety doradcze mogą ubiegać się o unijną pomoc finansową jako organy dążące do osiągnięcia celów leżących w ogólnym interesie europejskim.
4. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w odniesieniu do składu i funkcjonowania komitetów doradczych.

CZEŚĆ XIII

POSTANOWIENIA PROCEDURALNE

Artykuł 55

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 12 ust. 2, art. 15 ust. 6, art. 20 ust. 1 i 2, art. 24 ust. 1 i 2, art. 35 ust. 3, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 6, art. 47 ust. 2, art. 52 ust. 2 i art. 54 ust. 4, powierza się na czas nieokreślony począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 12 ust. 2, art. 15 ust. 6, art. 20 ust. 1 i 2, art. 24 ust. 1 i 2, art. 35 ust. 3, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 6, art. 47 ust. 2, art. 52 ust. 2 i art. 54 ust. 4, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 12 ust. 3, art. 15 ust. 4, art. 20 ust. 1 i 2, art. 24 ust. 1 i 2, art. 35 ust. 3, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 7, art. 47 ust. 2, art. 52 ust. 2 i art. 54 ust. 4 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu Parlamentu Europejskiego lub Rady, w ciągu dwóch miesięcy od zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub też jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

Artykuł 56

Wdrażanie

We wdrażaniu przepisów wspólnej polityki rybołówstwa Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

CZĘŚĆ XIV PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 57 **Uchylenia**

1. Rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 traci moc.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia są rozumiane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

2. Decyzja (WE) nr 2004/585 niniejszym traci moc z dniem wejścia w życie przepisów przyjętych na mocy art. 51 ust. 4 i art. 52 ust. 4.
3. Skreśla się art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1954/2003.
4. Rozporządzenie (WE) nr 199/2008 traci moc.
5. Rozporządzenie (WE) nr 639/2004 traci moc.

Artykuł 58 **Środki przejściowe**

Niezależnie od przepisów art. 57 ust. 4 rozporządzenie (WE) nr 199/2008 ma nadal zastosowanie do programów krajowych na lata 2011-2013 przyjętych w odniesieniu do gromadzenia danych i zarządzania nimi.

Artykuł 59 **Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w następnym dniu po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I
DOSTĘP DO WÓD PRZYBRZEŻNYCH W ROZUMIENIU ARTYKUŁU 6 UST. 2

1. WODY PRZYBRZEŻNE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

A. DOSTĘP DLA FRANCJI

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Berwick-upon-Tweed na wschód od Coquet Island	Śledź	Nieograniczony
2. Na wschód od Flamborough Head na wschód od Spurn Head	Śledź	Nieograniczony
3. Na wschód od Lowestoft na południe od Lyme Regis	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
4. Na południe od Lyme Regis na południe od Eddystone	Denne	Nieograniczony
5. Na południe od Eddystone na południowy zachód od Longships	Denne Przegrzebki Homar Rak	Nieograniczony Nieograniczony Nieograniczony Nieograniczony
6. Na południowy zachód od Longships na północny zachód od Hartland Point	Denne Rak Homar	Nieograniczony Nieograniczony Nieograniczony
7. Hartland Point do linii na północ od Lundy Island	Denne	Nieograniczony

Galloway	c	
2. Na zachód od Mull of Oa	Denne	Nieograniczony
na zachód od Barra Head	Homarze c	Nieograniczony

C. DOSTĘP DLA NIEMIEC

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Szetlandów i Fair Isle pomiędzy liniami pociągniętymi na południowy wschód od latarni morskiej Sumbrugh Head, na północny wschód od latarni Skroo i południowy zachód od latarni Skadan	Śledź	Nieograniczony
2. Na wschód od Berwick-upon-Tweed, na wschód od latarni Whitby High	Śledź	Nieograniczony
3. Na wschód od latarni North Foreland, na południe od nowej latarni Dungeness	Śledź	Nieograniczony
4. Strefa wokół St Kilda	Śledź Makrela	Nieograniczony Nieograniczony
5. Latarnia Butt of Lewis na zachód do linii łączącej latarnię Butt of Lewis i punkt 59°30' N-5°45'W	Śledź	Nieograniczony
6. Strefa wokół North Rona i Sulisker (Sulasgeir)	Śledź	Nieograniczony

D. DOSTĘP DLA NIDERLANDÓW

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Szetlandów i Fair Isle pomiędzy liniami	Śledź	Nieograniczony

pociągniętymi na południowy wschód od latarni morskiej Sumbrugh Head, na północny wschód od latarni Skroo i południowy zachód od latarni Skadan		ny
2. Na wschód od Berwick upon Tweed, na wschód od Flamborough Head	Śledź	Nieograniczony
3. Na wschód od North Foreland, na południe od nowej latarni Dungeness	Śledź	Nieograniczony

E. DOSTĘP DLA BELGII

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Berwick upon Tweed na wschód od Coquer Island	Śledź	Nieograniczony
2. Na północ od Cromer na wschód od North Foreland	Denne	Nieograniczony
3. Na wschód od North Foreland na południe od nowej latarni Dungeness	Denne Śledź	Nieograniczony Nieograniczony
4. Na południe od nowej latarni Dungeness, na południe od Selsey Bill	Denne	Nieograniczony
5. Na południowy wschód od Straight Point, na północny zachód od South Bishop	Denne	Nieograniczony

2. WODY PRZYBRZEŻNE IRLANDII

A. DOSTĘP DLA FRANCJI

Obszar geograficzny

Gatunek
Znaczenie lub cechy szczególne

Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)

1. Na północny zachód od Erris Head na zachód od Sybill Point	Denne Homarzec	Nieograniczony Nieograniczony
2. Na południe od Mizen Head na południe od Stags	Denne Homarzec Makrela	Nieograniczony Nieograniczony Nieograniczony
3. Na południe od Stags na południe od Cork	Denne Homarzec Makrela Śledź	Nieograniczony Nieograniczony Nieograniczony Nieograniczony
4. Na południe od Cork, na południe od Carnsore Point	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
5. Na południe od Carnsore Point, na południowy wschód od Haulbowline	Wszystkie gatunki, z wyjątkiem skorupiaków, mięczaków i innych bezkręgowców wodnych	Nieograniczony

B. DOSTĘP DLA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Mine Head Hook Point	Denne Śledź Makrela	Nieograniczony Nieograniczony Nieograniczony
2. Hook Point Carlingford Lough	Denne Śledź Makrela Homarzec Przegrzebki	Nieograniczony Nieograniczony Nieograniczony Nieograniczony Nieograniczony

C. DOSTĘP DLA NIDERLANDÓW

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Stags na południe od Carnsore Point	Śledź Makrela	Nieograniczony Nieograniczony

D. DOSTĘP DLA NIEMIEC

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy
---------------------	---------	---------------------

		szczególne
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Old Head of Kinsale na południe od Carnsore Point	Śledź	Nieograniczony
2. Na południe od Cork na południe od Carnsore Point	Makrela	Nieograniczony

E. DOSTĘP DLA BELGII

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Cork na południe od Carnsore Point	Denne	Nieograniczony
2. Na wschód od Wicklow Head na południowy wschód od Carlingford Lough	Denne	Nieograniczony

3. WODY PRZYBRZEŻNE BELGII

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Od 3 do 12 mil morskich	Niderlandy	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
	Francja	Śledź	Nieograniczony

4. WODY PRZYBRZEŻNE DANII

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
----------------------------	-----------------------------	----------------	---------------------------------------

Wybrzeże Morza Północnego (granica duńsko/niemiecka do Hanstholm) (od 6 do 12 mil morskich)		Niemcy	Płastugokształtne Krewetki	Nieograniczony Nieograniczony	
granica duńsko-niemiecka do Blåvands Huk		Niderlandy	Płastugokształtne Ryby dorszokształtne	Nieograniczony Nieograniczony	
Blåvands Huk do Bovbjerg		Belgia	Dorsz	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu	
			Łupacz	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu	
			Niemcy	Płastugokształtne	Nieograniczony
			Niderlandy	Gładzica	Nieograniczony
				Sola	Nieograniczony
Thyborøn do Hanstholm		Belgia	Witlinek	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu	
			Gładzica	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu	
		Niemcy	Płastugokształtne	Nieograniczony	
			Szprot	Nieograniczony	
			Dorsz	Nieograniczony	
Czarniak	Nieograniczony				

		Łupacz	Nieograniczony
		Makrela	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
		Witlinek	Nieograniczony
	Niderlandy	Dorsz	Nieograniczony
		Gładzica	Nieograniczony
		Sola	Nieograniczony
Skagerrak (Hanstholm do Skagen) (od 4 do 12 mil morskich)	Belgia	Gładzica	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu
	Niemcy	Płastugok ształtne	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Dorsz	Nieograniczony
		Czarniak	Nieograniczony
		Łupacz	Nieograniczony
	Niderlandy	Makrela	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
		Witlinek	Nieograniczony
		Dorsz	Nieograniczony
		Gładzica	Nieograniczony
		Sola	Nieograniczony
Kattegat (od 3 do 12 mil)	Niemcy	Dorsz	Nieograniczony
		Płastugok ształtne	Nieograniczony
		Homarzec	Nieograniczony

			Śledź	Nieograniczony
Na północ od Zelandii do równoleżnika przechodzącego przez latarnię Forsnæs	Niemcy	Szprot		Nieograniczony
Morze Bałtyckie (łącznie z Beltami, Sundem, Bornholmem) (od 3 do 12 mil morskich)	Niemcy	Płastugokształtne		Nieograniczony
		Dorsz		Nieograniczony
		Śledź		Nieograniczony
		Szprot		Nieograniczony
		Węgorz		Nieograniczony
		Łosoś		Nieograniczony
		Witlinek		Nieograniczony
		Makrela		Nieograniczony
Skagerrak (od 4 do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki		Nieograniczony
Kattegat (od 3 (☐) do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki		Nieograniczony
Morze Bałtyckie (od 3 do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki		Nieograniczony
(*) Mierzone od linii brzegowej.				

5. WODY PRZYBRZEŻNE NIEMIEC

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Morza Północnego	Dania	Denne	Nieograniczony

(od 3 do 12 mil morskich) wszystkie wybrzeża				
			Szprot	Nieograniczony
			Dobijak	Nieograniczony
Niderlandy	Denne	Nieograniczony		
			Krewetki	Nieograniczony
Granica duńsko-niemiecka do północnego końca Amrum na 54°43'N		Dania	Krewetki	Nieograniczony
strefa wokół Helgoland		Zjednoczone Królestwo	Dorsz	Nieograniczony
			Gładzica	Nieograniczony
Wybrzeże bałtyckie (od 3 do 12 mil)		Dania	Dorsz	Nieograniczony
			Gładzica	Nieograniczony
			Śledź	Nieograniczony
			Szprot	Nieograniczony
			Węgorz	Nieograniczony
			Witlinek	Nieograniczony
			Makrela	Nieograniczony

6. WODY PRZYBRZEŻNE FRANCJI ORAZ DEPARTAMENTÓW ZAMORSKICH

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Północno-wschodnie wybrzeże Atlantyku (od 6 do 12 mil morskich)			
Granica belgijsko-francuska i na wschód od Departamentu Manche (ujście rzeki Vire-Grandcamp les Bains 49° 23' 30" N- 1° 2 'WNNE)	Belgia	Denne	Nieograniczony
		Przegrzebki	Nieograniczony
	Niderlandy	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Dunkierka (2° 20' E) do Cap d'Antifer (0° 10' E)	Niemcy	Śledź	Nieograniczony tylko od października do grudnia
Granica belgijsko-francuska i na zachód od Cap d'Alprech (50° 42 30" N — 1° 33' 30" E)	Zjednoczone Królestwo	Śledź	Nieograniczony
Wybrzeże Atlantyku (6 do 12 mil morskich)			
Granica hiszpańsko-francuska do 46° 08' N	Hiszpania	Sardele	Połowry ukierunkowane, nieograniczone tylko od 1 marca do 30 czerwca
			Łowienie na żywą przynętę tylko od 1 lipca do 31 października
		Sardynki	Nieograniczone tylko od 1 stycznia do 28 lutego oraz od 1 lipca do 31 grudnia

			Ponadto działalność związana z wyżej wymienionymi gatunkami musi odbywać się w zgodzie z działalnością wykonywaną w 1984 r. i w granicach tej działalności
Wybrzeże Morza Śródziemnego (od 6 do 12 mil morskich)			
Granica hiszpańska Cap Leucate	Hiszpania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

7. WODY PRZYBRZEŻNE HISZPANII

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Wybrzeże Atlantyku (od 6 do 12 mil morskich)			
Granica francusko-hiszpańska do latarni morskiej Cap Mayor (3° 47' W)	Francja	Pelagiczne	Nieograniczony zgodnie z działalnością wykonywaną w 1984 r. i w granicach tej działalności
Wybrzeże Morza Śródziemnego (6 do 12 mil morskich)			
Granica francuska/Cap Creus	Francja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

8. WODY PRZYBRZEŻNE NIDERLANDÓW

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Całe wybrzeże (od 3 do 12 mil morskich)	Belgia	Wszystki	Nieograniczony

		e gatunki	y
--	--	-----------	---

Dania	Denne	Nieograniczony
	Szprot	
	Dobijak	Nieograniczony
	Ostrobo	Nieograniczony
	k	
		Nieograniczony
Niemcy	Dorsz	Nieograniczony
	Krewetki	Nieograniczony

Całe wybrzeże (od 6 do 12 mil morskich)	Francja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Południowy punkt Texel, na zachód do granicy niderlandzko-niemieckiej	Zjednoczone Królestwo	Denne	Nieograniczony

9. WODY PRZYBRZEŻNE FINLANDII

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Morze Bałtyckie (od 4 do 12 mil) (*)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
(*) Od 3 do 12 mil wokół wysp Bogskär.			

10. WODY PRZYBRZEŻNE SZWECJI

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
---------------------	----------------------	---------	--------------------------------

Skagerrak (od 4 do 12 mil morskich)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Kattegat (od 3 (*) do 12 mil)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Morze Bałtyckie (od 4 do 12 mil)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
	Finlandia	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
(*) Mierzone od linii brzegowej.			

ZALĄCZNIK II
PULAPY ZDOLNOŚCI POŁOWOWEJ

Pulapy zdolności połowowej (wg stanu na dzień 31 grudnia 2010 r.)		
Państwo członkowskie	GT	kW
Belgia	18 911	51 585
Bułgaria	8 448	67 607
Dania	88 528	313 341
Niemcy	71 114	167 089
Estonia	22 057	53 770
Irlandia	77 254	210 083
Grecja	91 245	514 198
Hiszpania (w tym regiony najbardziej oddalone)	446 309	1 021 154
Francja (w tym regiony najbardziej oddalone)	219 215	1 194 360
Włochy	192 963	1 158 837

Cypr	11 193	48 508
Łotwa	49 067	65 196
Litwa	73 489	73 516
Malta	15 055	96 912
Niderlandy	166 384	350 736
Polska	38 376	92 745
Portugalia (w tym regiony najbardziej oddalone)	115 305	388 054
Rumunia	1 885	6 716
Słowenia	1 057	10 974
Finlandia	18 187	182 385
Szwecja	42 612	210 744
Zjednoczone Królestwo	235 570	924 739
Najbardziej oddalone regiony UE	GT	kW
Hiszpania		
Wyspy Kanaryjskie: L < 12 m. Wody UE	2 649	21 219
Wyspy Kanaryjskie: L > 12 m. Wody UE	3 059	10 364
Wyspy Kanaryjskie: L > 12 m. Wody międzynarodowe i wody państw trzecich	28 823	45 593
Francja		
Wyspa Reunion: Gatunki denne i pelagiczne. L < 12 m	1 050	19 320
Wyspa Reunion: Gatunki pelagiczne. L > 12 m	10 002	31 465
Gujana Francuska: Gatunki denne i pelagiczne. L < 12 m	903	11 644
Gujana Francuska: Statki do połowów krewetek.	7 560	19 726
Gujana Francuska: Gatunki pelagiczne. Statki typu offshore.	3 500	5 000
Martynika: Gatunki denne i pelagiczne. L < 12 m	5 409	142 116

Martynika: Gatunki pelagiczne. L > 12 m	1 046	3 294
Gwadelupa: Gatunki denne i pelagiczne. L < 12 m	6 188	162 590
Gwadelupa: Gatunki pelagiczne. L > 12 m	500	1 750
Portugalia		
Madera: Gatunki denne. L < 12 m	617	4 134
Madera: Gatunki denne i pelagiczne. L > 12 m	4 114	12 734
Madera: Gatunki pelagiczne. Niewód. L > 12 m	181	777
Azory: Gatunki denne. L < 12 m	2 626	29 895
Azory: Gatunki denne i pelagiczne. L > 12 m	12 979	25 721

„L” oznacza długość całkowitą

ZAŁĄCZNIK III **KOMITETY DORADCZE**

Nazwa komitetu doradczego	Obszar kompetencji
Morze Bałtyckie	Obszary ICES ³⁶ IIIb, IIIc i IIId
Morze Śródziemne	Wody morskie Morza Śródziemnego na wschód od linii 5°36' W
Morze Północne	obszary ICES IV i IIIa
Wody północno-zachodnie	Obszary ICES V (z wyjątkiem Va i wód obszaru Vb należących wyłącznie do UE), VI i VII
Wody południowo-zachodnie	Obszary ICES VIII, IX i X (wody dookoła Azorów) i obszary CECAF ³⁷ 34.1.1. 34.1.2 i 34.2.0 (wody dookoła Madery i Wysp Kanaryjskich)
Zasoby pelagiczne (błękitek, makrela, ostrobok, śledź)	Wszystkie obszary kompetencji (z wyjątkiem Morza Bałtyckiego, Morza Śródziemnego i

³⁶ Obszary ICES (Międzynarodowej Rady Badań Morza) określone w rozporządzeniu (WE) nr 218/2009.

³⁷ Obszary CECAF (Środkowo-Wschodni Atlantyk lub główny obszar połowowy FAO 34) określone w rozporządzeniu (WE) nr 216/2009.

	Akwakultury)
Flota pełnomorska/flota dalekomorska	Wszystkie wody nienależące do UE
Akwakultura	Akwakultura zgodnie z definicją w art. 5

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel/cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy) wieloletnich ram finansowych i pozycja(-e) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki
 - 3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne
 - 3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne
 - 3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi
 - 3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa³⁸

Dziedzina polityki 11: Gospodarka Morska i Rybołówstwo

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego³⁹

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☒ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(-e) cel(-e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Europa efektywnie korzystająca z zasobów

1.4.2. Cel(-e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cele szczegółowe

Przyczynienie się do osiągnięcia celów określonych w art. 39 TFUE.

1. Zwiększenie zaangażowania zainteresowanych stron

2. Zapewnienie dostępu do doradztwa naukowego

3. Unowocześnienie i zwiększenie kontroli w całej Unii

4. Kontrola działań kontrolnych i inspekcji w państwach członkowskich

5. Przyczynienie się do lepszej koordynacji działań kontrolnych państw członkowskich z pomocą Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa

Działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa

³⁸ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

³⁹ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Działanie ABB 11 04 01, 11 07 02, 11 08 01, 11 08 02, 11 08 05

1.4.3. *Oczekiwany(-e) wynik(-i) i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Zrównoważony rozwój znajduje się w centrum proponowanej reformy WPRyb, a jej celem jest, aby do 2015 r. konieczne było eksploatawanie stad na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu. Zrównoważone zarządzanie rybołówstwem prowadzące do wzrostu połowów i marży zysku uwolni sektor rybołówstwa od zależności od wsparcia publicznego oraz ułatwi osiągnięcie stabilnych cen w przejrzystych warunkach, przynosząc tym samym korzyści również konsumentom.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Wpływ na środowisko: stada na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu i postępy we wdrażaniu przekazywalnych udziałów połowowych.

Skutki gospodarcze: dochody podmiotów działających w sektorze połowów, WDB, przychód/przychód stanowiący próg rentowności i marża zysku netto.

Skutki społeczne: Zatrudnienie (EPC) i płaca załogi na EPC

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona (-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

WPRyb przyczyni się do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju środowiskowego, gospodarczego i społecznego w odniesieniu do eksploatacji zasobów rybnych. Cele te są równie ważne pod względem prawnym i żadnego z nich nie można osiągnąć w odosobnieniu. W ocenie skutków przeprowadzonej w odniesieniu do reformy WPRyb potwierdzono jednak, że bez wyraźniejszej poprawy stanu stad, zrównoważony rozwój gospodarczy i społeczny pozostanie ograniczony.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii*

Zgodnie z art. 3 lit. d) TFUE Unia ma wyłączne kompetencje w dziedzinie zachowania żywych zasobów morza. Zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. d) Unia i państwa członkowskie dzielą kompetencje w przypadku pozostałych kwestii WPRyb. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii wynika z faktu, że WPRyb dotyczy eksploatacji wspólnej puli zasobów.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

W zielonej księdze w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa⁴⁰ stwierdzono, że WPRyb nie osiąga swoich celów: stada są przeławiane, sytuacja gospodarcza części floty jest niestabilna pomimo wysokich poziomów dotacji, praca w sektorze rybołówstwa jest nieatrakcyjna, a sytuacja wielu społeczności stref przybrzeżnych uzależnionych od

⁴⁰

COM(2009)163 wersja ostateczna z dnia 22 kwietnia 2009 r.

rybołówstwa jest niepewna. Wynik procesu szeroko zakrojonych konsultacji, które przeprowadzono po opublikowaniu zielonej księgi, potwierdził powyższą analizę⁴¹.

Głównym problemem obecnej WPRyb jest brak zrównoważenia środowiskowego wynikający z przełowienia. Przyczyniają się do niego wszystkie pozostałe problemy. Głównymi czynnikami przełowienia są nadmierna zdolność połowowa floty, odchylenia od doradztwa naukowego przy ustalaniu całkowitych dopuszczalnych połowów i brak ustalenia priorytetów przy określaniu celów. Drugim problemem jest niezbyt zrównoważony rozwój gospodarczy sektora połowów. Wiele flot nie przynosi zysków i jest wrażliwych na wstrząsy zewnętrzne, takie jak wzrost cen paliwa. Trzecim problemem jest brak zrównoważonego rozwoju społecznego, który wpływa na sektor połowów i obszary zależne od rybołówstwa.

1.5.4. *Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia*

Cel osiągnięcia eksploatacji stad na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu ustanowiono w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza i przyjęto podczas Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju w 2002 r. jako cel, który należy w miarę możliwości osiągnąć do 2015 r. Cel ten umożliwi zreformowanej WPRyb przyczynienie się do osiągnięcia dobrego stanu środowiska w środowisku morskim zgodnie z dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej⁴².

⁴¹ Zob. również SEC(2010)428 wersja ostateczna z dnia 16 kwietnia 2010 r. *Podsumowanie konsultacji w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa*.

⁴² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego.

1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego

☐ Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

- ☐ Czas trwania wniosku/inicjatywy:
- ☐ Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☒ Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania⁴³

☒ **Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane** przez Komisję

☐ **Pośrednie zarządzanie scentralizowane** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- ☐ agencjom wykonawczym
- ☐ organom utworzonym przez Wspólnoty⁴⁴
- ☐ krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

☒ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie zdecentralizowane** z państwami trzecimi

☐ **Zarządzanie wspólne** z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

⁴³ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁴ O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Należy określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegawcze i ochronne.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje wydatków w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [treść.....]		państw EFTA ⁴⁶	krajów kandydujących ⁴⁷	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
2	11 04 01 Bliższy dialog z sektorem rybołówstwa i podmiotami objętymi wspólną polityką rybołówstwa	Zróżnicowane	Nie	Nie	Nie	Nie
2	11 07 02 Wsparcie dla gospodarki zasobami rybnymi (poprawa konsultacji naukowych)	Zróżnicowane	Nie	Nie	Nie	Nie
2	11 08 01 Wkład finansowy dla państw członkowskich na wydatki w dziedzinie kontroli	Zróżnicowane	Nie	Nie	Nie	Nie
2	11 08 02 Kontrola i nadzór działalności połowowej na wodach UE i poza nimi	Zróżnicowane	Nie	Nie	Nie	Nie
2	11.08.05.01 Wspólnotowa Agencja Kontroli Rybołówstwa (CFCA) — Wkład do tytułów 1 i 2	Zróżnicowane	Nie	Nie	Nie	Nie
2	11.08.05.02 Wspólnotowa Agencja Kontroli Rybołówstwa (CFCA) — Wkład do tytułu 3	Zróżnicowane	Nie	Nie	Nie	Nie

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [treść.....]		państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego

⁴⁵ Zróżnicowane = środki zróżnicowane / Niezróżnicowane = środki niezróżnicowane.

⁴⁶ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁴⁷ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

	[XX.YY.YY.YY]		TAK/N IE	TAK/N E	TAK/N IE	TAK/NIE
--	---------------	--	-------------	------------	-------------	---------

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	2	Zarządzanie zasobami naturalnymi i ich ochrona
--	----------	--

DG: MARE			2013 ⁴⁸	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	R o k N + 6	R o k N + 7	R o k N + 8	R o k N + 9	OGÓŁEM
• Środki operacyjne													
11 04 01	Środki na zobowiązania	(1)	6,400										
	Środki płatności	(2)	5,950										
11 07 02	Środki na zobowiązania	(1a)	4,500										
	Środki płatności	(2a)	3,500										
11 08 01	Środki na zobowiązania	(1a)	47,430										
	Środki płatności	(2a)	25,200										
11 08 02	Środki na zobowiązania	(1a)	2,300										
	Środki płatności	(2a)	2,300										

⁴⁸ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

11.08.05.01	Środki na zobowiązania	(1a)	7,413										
	Środki płatności	(2a)	7,413										
11.08.05.02	Środki na zobowiązania	(1a)	1,711										
	Środki płatności	(2a)	2,711										
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ⁴⁹													
		(3)											
OGÓŁEM środki dla DG MARE	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	69,754										
	Środki płatności	=2+2a +3	47,074										

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	69,754										
	Środki płatności	(5)	47,074										
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne				(6)									
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 2 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	69,754										
	Środki płatności	=5+ 6	47,074										

⁴⁹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednej pozycji w budżecie:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	69,754										
	Środki na płatności	(5)	47,074										
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)											
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6											
	Środki na płatności	=5+ 6											

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

2013	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	R o k N + 6	R o k N + 7	R o k N + 8	R o k N + 9	OGÓŁEM
------	------------	------------	------------	------------	------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	---------------

DG:										
• Zasoby ludzkie	9,404									
• Pozostałe wydatki administracyjne 11 01 02 11	0,210									
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna	Środki	9,614								

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	9,614								
--	--	-------	--	--	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rok 2013 ⁵⁰	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	R o k N + 6	R o k N + 7	R o k N + 8	R o k N + 9	OGÓŁEM
---------------------------	------------	------------	------------	------------	------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	---------------

⁵⁰ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	79,368										
	Środki na płatności	56,688										

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje			2013	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)										OGÓŁEM	
	REALIZACJA																	
↓	Rodzaj ⁵¹	Średni koszt	Liczba ⁵²	Koszt	Liczba ⁵²	Koszt	Liczba ⁵²	Koszt	Liczba ⁵²	Koszt	Liczba ⁵²	Koszt	Liczba ⁵²	Koszt	Liczba ⁵²	Koszt	Liczba całkowita realizacji	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁵² ...			Zwiększenie zaangażowania zainteresowanych stron															
W pełni operacyjne Regionalne Komitety Doradcze.	nr	0,280	8	2,240														
Nowe działy i aktualizacja treści strony internetowej DG MARE.	nr	0,040	5	0,200														
Produkcja dystrybucja magazynu	i nr	0,114	5	0,580														

⁵¹ Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
⁵² Zgodnie z opisem w dziale 1.4.2 „Cel(-e) szczegółowy(-e)...”.

„Fisheries and Aquaculture in Europe” w 23 językach (5 wydań rocznie).																		
Produkcja i dystrybucja jakościowych materiałów informacyjnych dla mediów, ogółu społeczeństwa i zainteresowanych stron, w tym materiałów audiowizualnych . Kampania informacyjna dotycząca zagadnień priorytetowych, takich jak reforma WPRyb.	nr	0,310	6	1,860														
Produkcja i dystrybucja publikacji wielojęzycznych .	nr	0,025	20	0,500														
Udział DG w MARE targach.	nr	0,200	1	0,200														
Organizacja Europejskiego Dnia Morza w maju każdego roku.	nr	0,400	1	0,400														
Konferencje i seminaria dotyczące	nr	0,050	4	0,200														

WPRyb i zintegrowanej polityki morskiej np. w sprawie reformy WPRyb.																		
Inne (materiały promocyjne, logo, przechowywanie i rozpowszechnianie przez Urząd Publikacji).	nr	0,110	2	0,220														
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa				6,400														
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2.....			Zapewnienie dostępu do doradztwa naukowego															
Wsparcie dla wdrożenia ram w zakresie gromadzenia danych, w szczególności poprzez koordynację i organizowanie działań STECF, prowadzenie odpowiednich stron internetowych i wsparcie opracowania sprawozdania w sprawie „Annual Economic Performance of EU fishing fleet” w ramach porozumienia	Porozumienia administracyjne	1,400	1	1,400														

administracyjne go między Komisją a JRC.																	
Zapewnienie stałego doradztwa w sprawie stad stad zarządzanych za pomocą rozporządzenia w sprawie całkowitych dopuszczalnych połowów i kwot oraz zapewnienie jednorazowego doradztwa, takiego jak ocena wieloletnich planów lub zasady kontroli połowów w ramach protokołu ustaleń między Komisją a ICES.	Protok ół	1,500	1	1,500													
Zapewnienie doradztwa w sprawie stad w odniesieniu do zagadnień biologicznych, technicznych, gospodarczych i ekosystemowyc h ze strony ekspertów w ramach posiedzeń	Liczba posied zeń	0,024	25	0,6													

STECF i jego podgrup.																		
Doradztwo naukowe i inne usługi na rzecz wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa w regionie Morza Śródziemnego.		1,0	2	1,0														
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa				4,500														
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 3.....		Unowocześnienie i zwiększenie kontroli w całej UE																
Systemy informatyczne i analiza danych.			Nie dot yczy	10,000														
Narzędzia w zakresie identyfikowalności i urządzenia służące do pomiaru mocy silnika.			1600	8,000														
Projekty pilotażowe (w tym telewizja przemysłowa począwszy od 2011 r.).			Nie dot yczy	2,000														
Urządzenia służące do automatycznej lokalizacji, satelitarne systemy monitorowania			3000	3,800														

statków/systemy automatycznej identyfikacji (VMS/AIS)																	
Elektroniczne dzienniki połowowe na pokładach statków.			3300	7,400													
Modernizacje Centrum Monitorowania Rybołówstwa (CMR).			22	11,400													
Inwestycje w urządzenia kontrolne (m.in. statki patrolowe i patrolowe statki powietrzne).			Nie dotyczy	3,700													
Kursy szkoleniowe i programy wymiany dla personelu kontrolnego.			30	0,600													
Seminaria w celu podniesienia świadomości na temat konieczności wdrażania zasad WPRyb.			5	0,530													
Cel szczegółowy nr 3 – suma częściowa				47,430													
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 4.....			Kontrola działań kontrolnych i inspekcji w państwach członkowskich														

Monitorowanie działań kontrolnych przez państwa członkowskie -Misje kontrolujące stosowanie przepisów WPRyb. - Wyposażenie inspektorów.			250	0,800													
Ułatwienie wdrażania przepisów WPRyb. - Posiedzenia grupy ekspertów ds. kontroli rybołówstwa poświęcone zagadnieniom dotyczącym kontroli rybołówstwa. - Badania			30	0,400													
Sprzęt komputerowy, oprogramowanie i wsparcie kontroli (dane, kontrola krzyżowa danych, obsługa techniczna, dostęp do bazy danych itd.)			Nie dotyczy	1,100													
Cel szczegółowy nr 4– suma				2,300													

częstkowa																	
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 5.....	Przyczynienie się do lepszej koordynacji działań kontrolnych państw członkowskich z pomocą Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa																
Personel czynnie zatrudniony			Nie dot yczy	5,634													
Pozostałe wydatki kadrowe			Nie dot yczy	0,440													
Wydatki administracyjne			Nie dot yczy	1,320													
Budowanie zdolności			Nie dot yczy	0,720													
Koordinacja operacyjna (w tym wspólne plany rozmieszczenia)			Nie dot yczy	1,010													
Cel szczegółowy nr 5 – suma częstkowa				9,124													
KOSZT OGÓŁEM				69,754													

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	2013 ⁵³	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	OGÓŁE M
--	--------------------	------------	------------	------------	--	--------------------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	9,404							
Pozostałe wydatki administracyjne	0,210							
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	9,614							

Poza DZIAŁEM 5⁵⁴ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa								

OGÓŁEM	9,614							
---------------	--------------	--	--	--	--	--	--	--

⁵³

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

⁵⁴

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	2013	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wpro- wadzi- ć taką liczbę kolu- mn dla poszc- zegól- nych lat, jaka jest niezb- ędna, by odzwi- ercied- lić cały okres wpły- wu (por. pkt 1.6)
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)					
11 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	66				
11 01 01 02 (w delegaturach)	0				
11 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)	0				
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)	0				
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)⁵⁵					
11 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)	14				
11 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)	0				

⁵⁵

AC= pracownik kontraktowy; AL = członek personelu miejscowego; END = oddelegowany ekspert krajowy; INT= pracownik tymczasowy; JED= młodszy oddelegowany ekspert.

11 01 04_{yy} ⁵⁶	- w centrali ⁵⁷	0						
	- w delegaturach	0						
11 01 05 02 (AC, END, INT – pośrednie badania naukowe)		0						
10 01 05 02 (AC, END, INT – bezpośrednie badania naukowe)		0						
Inna pozycja w budżecie (określić)		0						
OGÓŁEM		80						

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	zarządzanie w 2013 r. środkami operacyjnymi i działaniami operacyjnymi wymienionymi powyżej
Personel zewnętrzny	zarządzanie w 2013 r. środkami operacyjnymi i działaniami operacyjnymi wymienionymi powyżej

⁵⁶

Poniżej pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

⁵⁷

Przed wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☒ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁵⁸.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając pozycje w budżecie, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.
- ☐ Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

⁵⁸

Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów:	Kwoty wpisane w budżecie na bieżący rok	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁵⁹						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne, należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmuje.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

⁵⁹

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.